Nr. 11. Lublin, dnia 17 października 1925 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Cena niniejszego numeru wynosi 50 groszy. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu zaliczki na prenumeratę na II półrocze b. r. w kwocie 2 zł. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. W ogłoszeniach opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 50 groszy, za szpaltę 30 złp., za stronę 60 złp. Za ogłoszenia o zagubionych dokumentach liczy się 10 groszy od jednego wyrazu. Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędnościowej na konto czekowe Nr. 100.200.

Redakcja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 24 (I p.)
Administracja: „ „ „ w Wydz. V (III p.).

A.

243.

Rozporządzenie Nr. 3 Wojewody Lubelskiego z dn. 10 września 1925 r. *w sprawie rozciągnięcia na drogi gminne przepisów art. 15 ustawy z dnia 7.10.1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych.*

L. 9555/II.

Na zasadzie art. 3 ustawy z dn. 7.10.1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656), w myśl art. 15 tej samej ustawy zarządzam co następuje:

1) Zabrania się stawiania budynków i studni w polach i miejscowościach otwartych w odległości mniejszej niż 3,5 m. od zewnętrznego brzegu rowu lub stopy nasypu, w razie zaś braku rowów lub nasypów od granic własności drogowej.

2) Odległość wszelkich ogrodzeń od brzegu drogi powinna wynosić przynajmniej 75 cm. Przepis powyższy nie odnosi się do odcinków dróg w miastach lub osiedlach, które posiadają już zatwierdzone na zasadzie przepisów obowiązujących linje regulacyjne.

3) Zakłady i fabryki mogące zagrażać bezpieczeństwu ruchu na drogach gminnych jak: kuźnie, piece cegielniane i wapienne, wiatraki, szyby górnicze, zbiorniki materjałów łatwopalnych oraz kopalnie gliny, piasku, żwiru, torfu, kamieniołomy i t. p. urządzenia powinny być umieszczone lub urządzone na odległości 5 do 40 metrów od zewnętrznego brzegu rowu lub stopy nasypu drogi gminnej, a w razie braku rowów lub nasypów od granic własności drogowej stosownie do przepisów szczegółowych, które będą wydane przez Ministra Robót Publicznych.

4) Przepisy niniejsze nie dotyczą istniejących budynków, zakładów i fabryk; jednak ich przebudowa musi odpowiadać tym przepisom.

5) Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani na zasadzie art. 21 ustawy z dn. 7.10 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) grzywną do 500 zł. lub aresztem do 2 miesięcy.

6) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Lublin, dnia 10 września 1925 r.

Wojewoda Lubelski
w. z. *Szaynowski.*

244.

Okólnik (141) Wojewody Lubelskiego do wszystkich PP. Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie t. zw. flowerów.*

L. 7999/I.

I. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uznało w swoim czasie za możliwe nie wymagać uzyskiwania pozwolenia na posiadanie broni palnej długiej, systemu flower, kal. 6 m/m., która w swej pierwotnej formie miała raczej charakter zabawki. Doświadczenie jednak ostatnich kilku lat okazało, że wyjątek uczyniony dla tego rodzaju broni nie wydał pożądanych rezultatów. Pod pozorem flowerów sprzedawane są i utrzymywane bez pozwolenia najróżniejsze systemy broni palnej, niejednokrotnie dalekonośnej i niebezpiecznej, broń taka sprzedawana jest młodzieży i wskutek nieostrożnego obchodzenia się z nią miały miejsce wypadki, nawet z wynikiem śmiertelnym.

Z powyższych względów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem Nr. 85 z dn. 10 sierpnia 1925 r. Nr. BP. 6575/25 uznało za konieczne *skasować wszelkie ulgi stosowane obecnie do t. zw. flowerów i zastosować do nich w całej rozciągłości postanowienia dekretu o nabywaniu i posiadaniu broni i amunicji z dnia 25 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 9 poz. 123) i wydanych na jego podstawie przepisów.*

Do wydawania pozwoleń na broń palną długą syst. flower Ministerstwo Spraw Wewnętrznych powołanym okólnikiem upoważniło PP. Starostów.

W wykonaniu powyższego polecam PP. Starostom niezwłocznie:

1) zawiadomić wszystkich handlujących bronią za pokwitowaniem, że do flowerów wszystkich systemów i kalibrów bez żodnego wyjątku mają zastosowanie ogólne przepisy o broni palnej, że zatem w szczególności sprzedaż tej broni bez okazania pozwolenia na kupno broni nie jest nadal dozwolona, jak również nie może być sprzedawana małoletnim ani taka broń, ani amunicja do niej bez wykazania się pozwoleniem władzy administracyjnej według przepisanego wzoru;

2) podać do wiadomości publicznej, że w stosunku do broni palnej systemu flower bez względu na system i kaliber nie będą nadal stosowane żadne ulgi i że wobec tego na jej kupno i posiadanie potrzebne jest pozwolenie władzy administracyjnej jak na wszelką inną broń palną;

3) wezwać wszystkich posiadaczy wyżej wymienionej broni, aby w terminie do dnia 31 grudnia 1925 r. uzyskali na nią pozwolenia z ostrzeżeniem, że po upływie terminu broń posiadana bez pozwolenia będzie konfiskowana, a jej właściciele ulegną karze.

Zaznaczam tu jednak, że ze względu na zmianę jaką niniejsze zarządzenie wprowadza w wypadkach ujawnienia broni systemu flower po upływie wyznaczonego terminu należy postępować oględnie. O ile nie zostanie stwierdzona zła wola i świadome uchylanie się od zastosowania się do przepisów obowiązujących, można się z reguły ograniczać do ostrzeżenia i wyznaczenia ostatecznego terminu dla uzyskania pozwolenia.

Przy wydawaniu pozwoleń na broń palną systemu flower, władze administracyjne mogą nie czynić zbytnich utrudnień, o ile nie zachodzi uzasadniona obawa nadużycia broni. W szczególności wymaganie udowodnienia potrzeby posiadania broni, jest naogół zbędne, w zasadzie przyjąć bowiem należy, że flowery nie są używane do obrony osobistej lub polowania lecz do zabawy strzelania do celu i t. p. Zauważam jednak, że wobec najróżniejszych systemów, nazywanych flowerami, należy zwracać specjalną uwagę na rodzaj broni i nabojów. Broń gwintowana, strzelająca kulami stożkowemi, może nawet przy kalibrze 6 mm. być uważana za sztucer myśliwski i za broń niebezpieczną i wówczas, jako taka winna być traktowana.

W końcu zaznaczam, że broń systemu flower, kal. 6 mm. i strzelająca nabojami flowerowemi nie może być uważana za broń myśliwską w rozumieniu par. 1 rozporządzenia z dnia 21 maja 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 43 poz. 266), wobec czego wykazywanie się

terenem do polowania i uzyskiwanie karty łowieckiej jest zbędne.

W końcu nadmieniam, że w związku z rozpowszechnieniem używania flowerów mnożą się skargi na ustawiczną strzelaninę w miastach, a w szczególności na letniskach, przyczem poza zakłóceniem spokoju, mają również miejsce nieszczęśliwe wypadki. Polecam przeto wydać podległym władzom i organom zarządzenia w celu niedopuszczania nadal do tego rodzaju wybryków. Prawo posiadania broni palnej nie jest równoznaczne z prawem jej używania i strzelanie z wszelkiej broni nie może mieć miejsca ani na drogach lub w miejscach publicznych ani w miejscach gdzie spowodować może nieszczęśliwe wypadki. Winni takiego używania broni lub niezachowania przy strzelaniu środków ostrożności wykluczających wypadek, popełniają wykroczenie, przewidziane w art. 230 ust. 3 i 4 K. K. i należy ich bezwzględnie pociągać do odpowiedzialności sądowej niezależnie od odebrania broni. Obowiązkiem organów policji jest ścisłe przestrzeganie, aby wykroczenia takie w przyszłości się nie powtarzały.

Lublin, dnia 9 września 1925 r.

Wojewoda Lubelski
w. z. *Szaynowski.*

245.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do P. P. Starostów Woj. Lubelskiego, *w sprawie tępienia ptactwa drapieżnego.*

L. 13884/VI.

Ministerstwo Spraw Wojskowych zwróciło się do Ministerstwa Rolnictwa i D. P. w sprawie nadmiernego rozmnożenia się ptactwa drapieżnego, które grasuje szczególniej w okolicach lesistych kraju i wyrządza ogromne szkody w stanach gołębi pocztowych. Zbyteczne jest pouczać, jak doniosłe znaczenie dla obrony państwa ma posiadanie dostatecznej ilości wytresowanych gołębi pocztowych, które pełnią służbę i przenoszą wiadomości nawet wówczas, gdy wszelka inna komunikacja zostanie przerwana, to też hodowlą gołębi pocztowych zajmuje się nietylko wojskowość, ale w zrozumieniu doniosłości sprawy również prywatne towarzystwa hodowców gołębi pocztowych. Akcje te, tak dla bezpieczeństwa państwa pożyteczną utrudnia, a częstokroć niweczy ptactwo drapieżne. Według meldunków poszczególnych stacyj wojskowych oraz prywatnych towarzystw hodowców gołębi pocztowych nie można odbyć ani jednego ćwiczenia, z któregoby gołębie wróciły normalnie; grupy ćwiczebne bywają często rozbite przez drapieżników, gołębie wracają w tych wypadkach przeważnie pojedyńczo, z dużem opóźnieniem, w dodatku bardzo przemęczone i wystraszone. W wielu wypadkach jastrzębie ścigają je, aż do gołębników.

Straty, wynikające z tego powodu, są bardzo duże, tembardziej, że napady drapieżników na latające gołębie niekończą się na samem porwaniu jednego, lub więcej gołębi z danej grupy, lecz pociągają za sobą o wiele gorsze następstwa. Wskutek bowiem częstych napadów, gołębie boją się stale drapieżców, odbija się ujemnie na wynikach ćwiczeń.

Zestawienie strat wyrządzonych w stanie gołębi pocztowych przez ptactwo drapieżne za jeden tylko doroczny okres ćwiczeń, daje wprost przerażające cyfry i nasuwa obawę, że przy dalszem istnieniu takich warunków, wszelka praca nad rozwojem hodowli i tresury gołębi pocztowych, pójdzie na marne i w rezultacie armja nie zdoła przysposobić sobie takiej ilości tych ptaków, by mogła w krytycznej chwili wyposażyć w nie poszczególne jednostki bojowe.

Mimo podjętej jeszcze w r. 1922 akcji ze strony Ministerstwa Rolnictwa i D. P. i wydania apelu do towarzystw łowieckich i dzierżawców terenów myśliwskich, akcja ta dotychczas nie dała pożądanych wyników. Wobec tego proszę Pana Starostę o ogłoszenie nowego apelu do dzierżawców polowań, właściciele terenów i spółek łowieckich oraz o oddziaływanie na nich wszelkiemi dozwolonemi sposobami, by podjeli akcję tępienia ptactwa drapieżnego. Przypominam, że na terenie Małopolski w myśl § 51 obowiązującej tam ustawy łowieckiej z roku 1909 obowiązek tępienia zwierzyny szkodliwej leży na uprawnionych do wykonywania prawa polowania oraz na ustanowionej przez nich straży leśnej. Ustawodawstwo obowiązujące na reszcie obszaru państwa nie zna wprawdzie tego przymusu, jednakże dzierżawcy polowania mogą być zobowiązani do tępienia ptactwa drapieżnego przez wstawienie, takiego zobowiązania do umowy dzierżawnej. Ponieważ akcja tępienia ptactwa drapieżnego ma doniosłe znaczenie nietylko dla obrony państwa, lecz i dla gospodarstwa leśnego, winna być przeprowadzona z całą stanowczością.

Lublin, dnia 8 października 1925 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Rachwald.*

246.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do PP. Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie wykonania ustawy o licencjonowaniu ogierów i rejestracji klaczy zarodowych.*

L. 13224/VI.

Zawiadamiam panów Starostów, że zgodnie z art. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i D. r. z dn. 10 lipca 1925 r. w przedmiocie wykonywania nadzoru państwowego nad ogierami (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 511 r. 1925) powołana została Wojewódzka Komisja Kwalifikacyjna dla przeprowadzenia przeglądu ogierów w roku 1925 w następującym składzie:

1) p. Władysław Belina-Prażmowski—Przewodniczący pułkownik w rezerwie.

Członkowie:

2) Colonna - Walewski—Inspektor Hodowli Koni—przedst. Cent. Zw. Kół. Rol.
3) Jan Wolski— Inspektor Sekcji Hodowlanej—przedstawiciel Lub. T-wa Rolniczego.

Zastępcy członków:

1) Radosław Blenau — Inspektor Hodowli przedstawiciel C. Z. K. S.
2) Leon Kuczyński — maj. Koroszczyn — na pow. Bialski.
3) Józef Kiełczewski — maj. Sól — na pow. Biłgorajski.
4) St. Tittenbrun — maj. Druszczów — na powiat Chełmski.

5) Wincenty Śnieżko — maj. Chotynie — na pow. Garwoliński.
6) Władysław Milowicz w Hrubieszowie — na pow. Hrubieszowski.
7) Józef Pliszczyński — maj. Węglin — na powiat Janów Lubelski.
8) Z. Kozieł Poklewski w Janowie Podl. — na pow. Janów Podlaski.
9) Edward Kałużyński — maj. Olszanka — na pow. Krasnostawski.
10) Mieczysław Morawski w Lublinie — na powiat Lubelski.
11) Marceli Zaręba w Łęcznej—na pow. Lubartowski.
12) Aleksy Hempel w Tuchowcach — na powiat Łukowski.
13) Ant. Wołk Łaniewski — na pow. Puławski.
14) Żarski Adm. Dóbr Radzyńskich — na powiat Radzyński.
15) Stanisław Krasiński w Woli Suchożerbskiej — na pow. Siedlecki.
16) Michał Harwela w Kurowicach — na pow. Sokołowski.
17) Wł. Rulikowski — maj. Poturzyn — na powiat Tomaszowski.
18) L. Kurella — maj. Ossówno—na pow. Węgrowski.
19) Cz. Karpiński — maj. Nowy Andrzejów — na pow. Włodawski.
20) K. Lipczyński — Bordatycze, przedst. L. T. R. — na pow. Zamojski.

Lublin, dnia 25 września 1925 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Rachwald.*

B.

247.

Przepisy o zapobieganiu pożarom w lasach i na polach.

L. 8403/I.

Wobec zdarzających się coraz częściej wypadków pożarów lasów, niszczących znaczne obszary leśne, spowodowanych przeważnie rozniecaniem ognisk przez pastuchów, pasących bydło w lasach, Wojewoda Lubelski wydał polecenie Starostom Województwa Lubelskiego, aby podali do publicznej wiadomości i pilnowali ścisłego przestrzegania dotychczas obowiązujących przepisów z dn. 19.IX.1878 r. o środkach ostrożności przeciwko pożarom w lasach i na polach.

Przepisy powyższe brzmią jak następuje:

Par. 1.

Mający zamiar wypalać trawy, ściernie lub korzenie w pasie odległym od posiadłości leśnych o pół wiorsty i mniej, powinien zawiadomić o tem uprzednio straż leśną albo starostę ogniowego, otoczyć to miejsce rowem, albo skosić trawę przynajmniej na dwa sażenie szerokości, a grunt zorać, albo wyciąć około tego miejsca darń i obrócić ją korzeniami do góry, również — przynajmniej na dwa sażenie szerokości.

Par. 2.

Przy wypalaniu, dopełniający go powinni znajdować się na pasie z rydlami, miotłami, wiadrami itp. narzędziami ogniowemi, ażeby nie dozwolić rozszerzać się ogniowi dalej jak potrzeba.

Par. 3.

W razie silnego wiatru w stronę posiadłości leśnych nie dalej jak pół wiorsty odległych, wypalanie należy odłożyć i ogień zagasić.

Par. 4.

Też same ostrożności powinny być przestrzegane:
1) w razie wypalania stepów, w celu uprawy ich dla rolnictwa i hodowli bydła,
2) w razie dozwolonego karczowania lasów, w celu zamiany na pola, pokosy leśne i inne użytki,
3) w razie uprawiania gruntu za pomocą palenia gałęzi i sęków.
4) właściciele ziemscy powinni surowo zapowiadać swoim rządcom, ekonomom i robotnikom, aby przy karczowaniu, przy paleniu sęków i gałęzi, przy wypalaniu traw i korzeni, ściśle zachowywali wzmiankowane przepisy.

Par. 5.

Starszyni wołosti i starostowie sielscy, zgodnie z art. 60 ust. 1 i art. 83 ust. 7 Ogóln. Post. o włość. wszyscy prywatni i gminni właściciele, dzierżawcy, rządcy, ekonomowie, starostowie ogniowi, urzędnicy straży leśnej i wszelkich nazwisk zarządcy powinni, o ile można jaknajczęściej powtarzać pastuchom, ażeby w lasach ogni wcale nie rozniecali od samego początku wiosny do dnia 15 października w Południowych, a do 15 września w pozostałych guberniach, jeżeli zaś pastwisko znajduje się nie w posiadłości leśnej, lecz w bliskości takowej to chociaż i nie zabrania się rozniecać ognia, jednakże należy uprzednio naokoło tego miejsca na dwa sażenie szerokości skosić trawę, nadto opuszczając to miejsce, pastuchy powinni koniecznie zagasić ogień.

Par. 6.

Wypalanie pól i stepów w kraju Orenburskim i guberni Samarskiej, dozwala się tylko do 1 maja, ze ścisłem zastosowaniem się do przytoczonych powyżej przepisów.

Par. 7.

W Syberji Zachodniej jest zabronione wypalanie pól i stepów podobnie jak to jest zabronione w guberni Orenburskiej, z tem jednakże zastrzeżeniem, ażeby określenie czasu, kiedy w Syberji Zachodniej może być dozwolone wypalanie pól i stepów było pozostawione Głównemu Naczelnikowi tego kraju, po dokładnem uwzględnieniu warunków klimatycznych.

Par. 8.

W kraju Noworosyjskim i Besarabji, wypalanie stepów sitowiny, chwastów i traw szkodliwych, dozwala się tylko na wiosnę, w guberniach Chersońskiej, Ekaterynosławskiej i Besarabskiej do 1 maja, a w Tauryckiej do 20 marca, ze ścisłem zachowaniem wyżej przytoczonych ostrożności.

Par. 9.

Przemysłowcom przepędzającym bydło, dozwala się zatrzymywać się w posiadłościach skarbowych i rozniecać ogień, ale tylko w dzień, w nocy zaś od

15-go kwietnia do 15-go września w lasach, zwłaszcza iglastych, ognia rozniecać nie wolno.

Par. 10.

Oprócz tego, jako środek ostrożności przeciwko pożarom leśnym poleca się:

1) nie rozniecać ognia pod żadnemi stojącemi ani leżącemi drzewami, a rozniecać nie bliżej jak na 2 sażenie od tych drzew w razie gdy to jest dozwolone.

2) rozniecongo ognia, tak w lasach, jak i na stepach nie pozostawiać niezagaszonego,

3) zbierającym grzyby i jagody — ognia w lasach wcale nie rozniecać,

4) władzom miejscowym, jeżeli znajdą gdziekolwiekbądź w lasach lub na polach pozostawiony ogień bezzwłocznie takowy zagasić.

248.

Ustanowienie nowych sołectw.

Zarządzeniami Wojewody Lubelskiego z dnia 9 września 1925 r. została rozciągnięta moc obowiązująca przepisów zawartych w art. art. 287—313 Ust. sam. gm. (Zb. Pr. b. ces. Ros. T. II Rozdz. V wyd. 1892) na następujące miejscowości:

Zarządzeniem Nr. 3715/III na kolonję Zabłocie, gm. Rudnik, pow. Krasnystawskiego;

Zarządzeniem Nr. 4606/III na kolonję Pólki, gm. Końskowola pow. Puławskiego;

Zarządzeniem Nr. 1163/III na wieś Jugi, gminy Korytnica pow. Węgrowskiego, oraz

Zarządzeniem Nr. 4933/III na kol. Czołna gm. Wola Czołnowska, pow. Puławskiego.

249.

Otwarcie nowych centrali telefonicznych.

W urzędach pocztowych: Werbkowice, pow. Hrubieszowskiego i Wąwolnica pow. Puławskiego uruchomione zostały stacje telefoniczne i telegraficzne dla wymiany telegramów i rozmów międzymiastowych.

250.

Otwarcie nowych Urzędów Pocztowych.

Zarządzeniem Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Lublinie otwarte zostały nowy urząd pocztowy i nowa agencja pocztowa, a mianowicie: z dniem 5 września 1925 r. agencje pocztowa w Kszczonowie pow. Lubelskiego, a z dniem 15 września 1925 r. urząd pocztowy w Baranowie n/Wieprzem, powiatu Puławskiego.

Do zamiescowego okręgu doręczeń agencji pocztowej w Kszczonowie wcielony został teren gminy Kszczonów; do miejscowego okręgu doręczeń nowego urzędu w Baranowie n/Wieprzem wcielono miasteczko Baranów, a do zamiejscowego okręgu teren gminy Wola Czołnowska.

Ogłoszenia o rejestracji stowarzyszeń.

251.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 5 października 1925 r. L. 9058/I. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 512 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej we wsi Boczki gminy Łochów powiatu Węgrowskiego".

252.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 5 października 1925 r. L. 9149/I. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 517 stowarzyszenie pod nazwą: „Gminne Kółko Łowieckie gminy Drzewce w Wąwolnicy pow. Puławskiego".

253.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 5 października 1925 r. L. 9172/I. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 511 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Krasieninie gm. Samoklęski pow. Lubartowskiego".

254.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 5 października 1925 r. L. 9338/I. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 516 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Janiszowie gm. Kamień pow. Puławskiego".

255.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 5 października 1925 r. L. 8577/I. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 513 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej we Finkówce gm. Radoryż pow. Łukowskiego".

256.

Na zasadzie poytanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 5 października 1923 r. L. 8604/I. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 514 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej we Wrzelowie gminy Szczekarków pow. Puławskiego".

257.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego zdnia 5 października 1925 r. L. 8622/I. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 515 stowarzyszenie pod nazwą; „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Łukowcu gm. Firlej pow Lubartowskiego".

258.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 30 września 1925 r. L. 8941/I. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 507 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Zabłociu gm. Wysokie pow. Krasnostawskiego".

259.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 30 września 1925 r. L. 8629/I. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 509 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Potoku pow. Janowskiego".

260.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 30 września 1925 r. L. 8944/I. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 508 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Woli Idzikowskiej gm. Fajsławice pow. Krasnostawskiego“.

261.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 30 września 1925 r. L. 8970/I. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 510 stowarzyszenie pod nazwą: „Zrzeszenie Aplikantów zawodów prawniczych Okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie“.

262.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 28 września 1925 r. L. 8914/I. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 506 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Zakrzewie gm. Zakrzew pow. Krasnostawskiego“.

263.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego zdnia 24 lipca 1925 r. L: 3610/Pr. B. wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 437 Stowarzyszenie pod nazwą: „Powiatowe Towarzystwo Łowieckie w Biłgoraju“.

264.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 24 lipca 1925 r. L: 6006/Pr. B. wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 396 Stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Kodniu, pow. Bialskiego“.

265.

Dokumenty unieważnione przez Wojewodę Lubelskiego.

1) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 18 lutego 1925 r. L. 2250/II zostało unieważnione poświadczenie odzyskania obywatelstwa polskiego, wydane przez Starostwo Łukowskie dn. 28 lipca 1924 r. L. 17254/B. O. Julji Ciesielskiej z powodu mylnego zastosowania przepisów ustawy o obywatelstwie Państwa Polskiego z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

2) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 18 marca 1925 r. L. 3369/II zostało unieważnione poświadczenie obywatelstwa polskiego, wydane przez Starostwo Łukowskie dn. 13 grudnia 19 4 r. L. 29616/B. O., Pantelejmonowi Wołosowi z powodu mylnego zastosowania przepisów ustawy o obywatelstwie Państwa Polskiego z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

3) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 17 kwietnia 1925 r. L. 3938 II zostało unieważnione poświadczenie obywatelstwa polskiego, wydane przez Starostwo Radzyńskie dn. 15 grudnia 1922 r. L. 16568 Janowi Lipniackiemu z powodu mylnego zastosowania przepisów rozporządzenia wykonawczego z dn. 7 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 320).

4) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 3 kwietnia 1925 r. L. 3929/II zostało unieważnione poświadczenie obywatelstwa polskiego, wydane przez Starostwo Radzyńskie dn. 20 grudnia 1922 r. za L. 16395 Janowi Utykańskiemu z powodu mylnego zastosowania przepisów, zawartych w rozporz. wykon. z dnia 7 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 320).

5) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 17 kwietnia 1925 r. L. 3943/II zostało unieważnione poświadczenie obywatelstwa polskiego, wydane przez Starostwo Radzyńskie dn. 7 grudnia 1922 r. L. 16280 Bronisławowi Kwaśnemu z powodu mylnego zastosowania przepisów, zawartych w ustawie z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U R. P. Nr. 7, poz. 44).

6) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 20 kwietnia 1925 r. L. 4633/II zostało unieważnione poświadczenie obywatelstwa polskiego, wydane przez Starostwo Bialskie dn. 13 stycznia 1925 r. L 533 Grzegorzowi Dawidziakowi z powodu mylnego zastosowania przepisów, zawartych w ustawie z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

7) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 20 kwietnia 1925 r. L. 4617/II został unieważniony akt uznania obywatelstwa polskiego, wydany przez Starostwo Chełmskie dn 12 lutego 1925 r. L. 11546/II Aleksandrowi Sadowskiemu z powodu mylnego zastosowania przepisów, zawartych w ustawie z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

8) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 23 kwietnia 1920 r. L. 5887/B. zostało unieważnione poświadczenie obywatelstwa polskiego, wydane przez Starostwo Chełmskie dn. 18 czerwca 1923 r. L. 19687/23 duchownemu prawosławnemu Janowi Siemieńczukowi z powodu mylnego zastosowania przepisów, zawartych w ustawie z dn. 20-go stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

9) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 2 maja r. b. L. 5324/II zostal unieważniony akt uznania obywatelstwa polskiego; wydany przez Starostę Garwolińskiego dn. 26 lutego r. b. L. 32631/24 Stanisławowi Niczanisowi z powodu mylnego zastosowania przepisów ustawy o obywatelstwie Państwa Polskiego z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

10) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 2 maja r. b. L. 6018/II zostało unieważnione poświadczenie obywatelstwa polskiego, wydane przez Starostwo Włodawskie dnia 21 marca r. b. L. 5410/B/25 Władysławowi Zielińskiemu z powodu mylnego zastosowania przepisów ustawy o obywatelstwie polskiem z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

11) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 28 listopada 1924 r. L. 14043/II zostało unieważnione poświadczenie obywatelstwa polskiego, wydane przez Starostwo Chełmskie dn. 24 października 1924 r. L. 9513/III Bronisławowi Rudomino z powodu mylnego zastosowania przepisów ustawy o obywatelstwie Państwa Polskiego z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

12) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 17 marca 1924 r. L. 1658/II został unieważniony akt uznania obywatelstwa polskiego, wydany przez Starostwo Lubelskie dn. 12 lutego 1924 roku za L. 1933/I Wincentemu Burakiewiczowi z powodu

mylnego zastosowania przepisów ustawy z dn. 20-go stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

13) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 28 stycznia 1924 r. L. 818 II zostało unieważnione poświadczenie obywatelstwa polskiego, wydane dn. 22 kwietnia 1922 r. L. 6888/I przez Starostę Siedleckiego, Wiktorowi Gołuszewskiemu z powodu mylnego zastosowania przepisów ustawy z dn. 20-go stycznia 1920 r. (D. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

14) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 12 grudnia 1923 r. L. 12252/II zostało unieważnione poświadczenie obywatelstwa polskiego, wydane przez Starostwo Siedleckie dn. 6 lutego 1923 r. L. 642/I Chaimowi Bieńkowiczowi z powodu mylnego zastosowania przepisów ustawy z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

15) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 27 marca 1924 r. L. 1710/II, zostało unieważnione poświadczenie obywatelstwa, wydane przez Starostwo Bialskie dn. 3 stycznia 1924 r. L. 25508 Paulinie Sawczykowej z powodu mylnego zastosowania się do przepisów zawartych w ustawie z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

16) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 25 stycznia 1924 r. L. 668/II zostało unieważnione poświadczenie obywatelstwa polskiego, wydane przez Starostę Janowskiego 20 grudnia 1923 r. L. 23898, Zygmuntowi Ochmanowi z powodu mylnego zastosowania się do przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

17) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 5 stycznia 1924 r. L. 13611/II został unieważniony akt uznania obywatelstwa polskiego, wydany dn. 16 listopada 1925 r. L. 14458 przez Starostwo Węgrowskie, Grzegorzowi Szydłowskiemu-Hilkiewiczowi z powodu mylnego zastosowania się do przepisów ustawy z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

18) Na zasadzie decyzji Wojewody Lubelskiego z dn. 8 sierpnia 1924 r. L. 7617/II został unieważniony akt uznania obywatelstwa polskiego, wydany przez Starostwo Hrubieszowskie dn. 13 czerwca 1924 r. L. 9778/24, Dimitriwowi Sawenkowowi z powodu mylnego zastosowania się do przepisów ustawy z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

266.

WYKAZ

wydanych w II kwartale 1925 r. odpisów kart ewidencyjnych zwierząt pociągowych uznanych przy przeglądzie w 1924 r. za zdatne lub czasowo niezdatne w powiecie Tomaszowskim.

L. p.	Imię i nazwisko posiadacza zwierzęcia	Miejsce zamieszkania	Nr. karty ewidencyjnej	Zwierze uznane było za zdatne do typu
		Gm. KOTLICE		
1	Dembiec Józef	w. Niemirków	1098/II	T. b
2	Mazur Stanisław	Kotlice	949/II	T. a
		Gm. KRYNICE		
3	Slupski Jan	Polany	685/II	J.
4	Błoński Andrzej	Huta Dzierazyńska	811/II	J.
5	Gwarda Stanisław	Niewirków	648/II	J.
		Gm. ŁASZCZÓW		
6	Mysiak Wawrzyniec	Ratyczów	13/II	J.
7	Bys Antoni	w. Czerkysy	106/II	J.
8	Kozyra Stefan	w. Zimno	264/II	J.
9	Kowalski Marcin	w. Czerkasy	152/II	J.
		Gm. Majdan Sopocki		
10	Piz Stanisław	Ciotusza Nowa	237/I	J.
11	Koper Andrzej	Susiec	150	J.
		Gm. RACHANIE		
12	Mekal Tomasz	Wola Grodecka	29 I	J.
13	Dziuba Stanisław	Grodysławice	28 I	K.
		Gm. TARNAWATKA		
14	Macioch Jan	Pankow	417/I	J.
15	Kostur Tomasz	Łuszczacz	309/3	T. a

267.

Ustalenie w służbie państwowej.

Na zasadzie art. 116 Ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 21 poz. 164) o państwowej służbie cywilnej zostali ustaleni w służbie państwowej następujący urzędnicy:

a) w Urzędzie Wojewódzkim:

Marjan Szaynowski, Naczelnik Wydziału w V st. sł. (M. S. W.)

Jan Tłuchowski, Naczelnik Wydziału w V. st. sł. (M. S. W.)

Zdzisław Ostrowski, Naczelnik Wydziału w V st. sł. M. S. W.)

Inż. Stefan Siła-Nowicki, Dyrektor Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w V st. sł. (M. R. P.)

Rajmund Jaworowski, Radca Wojewódzki w VI st. sł. (M. S. W.)

Antoni Rączka, Radca Wojewódzki w VI st. sł. (M. S. W.)

Inż. Władysław Łaszkiewicz, Radca budownictwa w VI st. sł. (M. R. P.)

Inż. Jerzy Marynawski, Radca budownictwa w VI st. sł. (M. R. P.)

Eugenjusz Kocuper, Referendarz w VII st. sł. (M.S.W.)

Józef Filipiński, Referendarz w VII st. sł. (M.S.W.)

Adam Filipowski, Referendarz w VII st. sł. (MS.W.)

Inż. Kazimierz Mostowski, Referendarz w VII st. sł. (M. R. P.)

Inż. Stanisław Szramowicz, Referendarz w VII st. sł. (M. R. P.)

b) w Starostwach:

Biłgoraj.

Stanisław Uzarski, Starosta w VI st. sł. (M.S.W.)

Chełm.

Inż. Antoni Rudolf, Radca budownictwa w VI st. sł. (M. R. P.)

Garwolin.

Franciszek Pirożek, Starosta w VI st. sł. (M.S.W.)

Inż. Władysław Koziołkowskl, Inżynier powiatowy w VII st. sł. (M. R. P.)

Hrubieszów.

Bolesław Zamościk, Starosta w VI st. sł (M.S W.)

Inż. Juljan Bach, Inżynier powiatowy w VII st. sł. (M. R. P.)

Krasnystaw.

Wacław Krzyżanowski, Starosta w VI st. sł. (M S W.)

Inż. Karol Freund, Referendarz w VII st. sł. (M R.P.)

Lublin.

Leon Ziegler, Referendarz w VII st. sł. (M. S. W).

Marjan Haciewicz, Referendarz w VII st. sł. (M. S. W.).

Inż. Bohdan Krauze, Radca budownictwa w VI st sł. (M. R. P.).

Inż. Marjan Kurkowski, Inżynier powiatowy w VII st. sł. (M. R. P.).

Łuków.

Eugenjusz Waśniewski, Referendarz w VII st. sł. (M. S. W.).

Radzyń.

Inż. Jakób Radziewanowski, Inżynier powiatowy w VII st. sł. (M. R. P.).

Siedlce.

Inż. Karol Malewicz, Radca budownictwa w VI st. sł. (M. R. P.).

Inż. Ludwik Pawlikowski, Architekt powiatowy w VI st. sł. (M. R. P.).

Sokołów.

Tadeusz Majewski, Starosta w VI st. sł. (M. S.W.).

Tomaszów.

Inż. Piotr Bellert, Inżynier powiatowy w VI st. sł. (M. R. P.).

Zamość.

Inż. Kazimierz Pohoski, Inżynier powiatowy w VI st. sł. (M. R. P.).

268.

Sprostowanie.

W ruchu służbowym b) w Starostwach Wojew. Lub. (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr. 8 z dnia 30/VII 1925 r. poz. 165) Mianowani: Chełm. Pelczarski Zygmunt, kontr. prac. IX st. sł., winno być: X st. sł.

C.

OGŁOSZENIA:

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. art. 45, 186, 195 i 196 Ust. Wodnej z dn. 19. IX. 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936) niniejszym podaję do wiadomości osób zainteresowauych, że w dniu 22 października 1925 r. przy młynie we wsi Radawczyk gminy Niedrzwica pow. Lubelskiego należącym do Józefa i Feliksy Kamińskich odbędzie się komisyjne dochodzenie wodno-prawne w sprawie ustalenia wysokości dozwolonego spiętrzenia wody przy pomienionym młynie.

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym gm. Niedrzwica.

Wszelkie podania lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie pod wpływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, ktore w oznaczonym wyżej terminie lub trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do tego prawo.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przed przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

W tym samym terminie przeprowadzone zostanie dochodzenie na skutek innych podań (gdyby takie zgłoszone zostały) o ewentualne udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, ktore mogłyby ograniczyć użytkowanie wody, zamierzone przez właściciela powołanego wyżej młyna. Podania tego rodzaju, złożone po upływie oznaczonego wyżej terminu będą stanowiły przedmiot nowej rozprawy wodnoprawnej.

Lublin, dn. 16 września 1925 r.

Wojewoda Lubelski
w. z. *Szaynowski.*

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. art. 45, 186, 195 i 196 Ust. Wodnej z dnia 19/IX. 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102 poz. 936) niniejszym podaję do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 29 października 1925 r. przy młynie na rzece Giełczew w Piaskach Luterskich gminy Piaski pow. Lubelskiego należącym do Szulima Zycera i Hersza Wajzera odbędzie się komisyjne dochodzenie wodnoprawne w sprawie ustalenia wysokości dozwolonego spiętrzenia wody przy pomienionym młynie.

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym w Piaskach.

Wszelkie podania, lub protokólarne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie, lub trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów tracą do tego prawa.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przez przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

W tym samym terminie przeprowadzone zostanie dochodzenie na skutek innych podań (gdyby takie zgłoszone zostały) o ewentualne udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, które mogłoby ograniczyć użytkowanie wody, zamierzone przez właściciela powołanego wyżej młyna. Podania tego rodzaju złożone po upływie oznaczonego wyżej terminu będą stanowiły przedmiot nowej rozprawy wodnoprawnej.

Lublin, dnia 11 września 1925 r.

Wojewoda Lubelski
w. z. *Szaynowski*

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. art. 45, 186, 195 i 196 Ust. Wodnej z dnia 19/IX. 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102 poz. 936) niniejszym podaję do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 21 października 1925 r. przy młynie w os. „Abramów" przy wsi Bychawa gminy Piotrowice pow. Lubelskiego należącym do spadkob. po Szmulu Sobolu i S-ki odbędzie się komisyjne dochodzenie wodno-prawne w sprawie ustalenia wysokości dozwolonego spiętrzenia wody przy pomienionym młynie.

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym w Piotrowicach.

Wszelkie podania, lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie lub trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów tracą do tego prawa.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przez przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

W tym samym terminie przeprowadzone zostanie dochodzenie na skutek innych podań (gdyby takie zgłoszone zostały) o ewentualne udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody które mogłoby ograniczyć użytkowanie wody, zamierzonego przez właściciela powołanego wyżej młyna. Podania tego rodzaju, złożone po upływie oznaczonego wyżej terminu będą stanowiły przedmiot nowej rozprawy wodnoprawnej.

Lublin, dnia 16 października 1925 r.

Wojewoda Lubelski
w. z. *Szaynowski.*

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. art. 45, 186, 195 i 196 Ust. Wodnej z dnia 19/IX. 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102 poz. 936) niniejszem podaję do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 30 października 1925 r. przy młynie na rzece Łopie we wsi Łopiennik Dolny gm. Łopiennik pow. Krasnystawskiego należącym do Michała Okońskiego odbędzie się komisyjne dochodzenie wodnoprawne w sprawie ustalenia wysokości dozwolonego spiętrzenia wody przy pomienionym młynie.

Projekt techniczny (plany). oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym gm. Łopiennik.

Wszelkie podania, lub protokólarne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie, lub trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów tracą do tego prawa

.Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przez przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

W tym samym terminie przeprowadzone zostanie dochodzenie na skutek innych podań (gdyby takie zgłoszone zostały) o ewentualne udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, które mogłoby ograniczyć użytkowanie wody, zamierzone przez właściciela powołanych wyżej stawów rybnych. Podania tego rodzaju, złożone po upływie oznaczonego wyżej terminu będą stanowiły przedmiot nowej rozprawy wodno-prawnej.

Lublin, dnia 16 września 1925 r.

Wojewoda Lubelski
w. z. *Szaynowski.*

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. art. 45, 186, 195 i 196 Ust. Wodnej z dnia 19/IX. 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102 poz. 936) niniejszym podaję do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 20 października 1925 r. przy młynie na rzece Bystrzycy we wsi Piotrowice gminy Piotrowice pow. Lubelskiego należącym do Witolda Łosia odbędzie się komisyjne dochodzenie wodnoprawne w sprawie ustalenia wysokości dozwolonego spiętrzenia wody przy pomienionym młynie.

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym w Piotrowicach.

Wszelkie podania, lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie, lub trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów tracą do tego prawa.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przez przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

W tym samym terminie przeprowadzone zostanie dochodzenie na skutek innych podań (gdyby takie zgłoszone zostały) o ewentualne udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, które mogłoby ograniczyć użytkowanie wody, zamierzone przez wymienionego przedsiębiorcę. Podania tego rodzaju złożone po upływie oznaczonego wyżej terminu będą stanowiły przedmiot nowej rozprawy wodnoprawnej.

Lublin dnia 16 września 1925 r.

Wojewoda Lubelski
w. z. *Szaynowski.*

OGŁOSZENIE O PRZETARGU

Wojewoda Lubelski podaje do publicznej wiadomości, że w Lubelskim Urzędzie Wojewódzkim w m. Lublinie przy ul. Niecałej dom Nr. 14, w dniu 17 listopada 1925 r. o godzinie 9 odbędzie się przetarg, poprzedzony konkursem ofert na sprzedaż niżej wymienionych nieruchomości państwowych, pozostających w dzierżawie różnych osób.

Nr. Nr. w/g Dzien. Ustaw Nr. 118/24 r.	Powiat	Gmina	Nazwa objektu	Objekt wchodzi w skład dóbr państwowych	Przestrzeń w ha	Cena szacunkowa w złotych	Opis nieruchomości	Termin ekspiracji obowiązującej nabywcę umowy dzierżawnej	UWAGI
5.	Janowski	Urzędów	Urzędów osada młyńska	Urzędów	4,5852	32.577	Ziemi: ornej 1,1626ha, łąki 1,7430 ha, stawów 1,6796 ha. Budynki, młyn wodny, dom mieszkalny, szopa, chlew.	15 czerwca 1926 r.	Młyn sprzedaje się bez wewnętrznego urządzenia
7.	Krasnystawski	Krasnystaw	Krasnystaw (Kawęka) osada młyńska	Rońsk	3,3944	33.433	Ziemi pod budynkiem i placem — 2,7339 ha, wody 0,6605 ha. Budynki młyn wodny z przybudówką.	15 lutego 1926 r.	
9.	Garwoliński	Goźno	Unin osada młyńska	Unin	5,6042	4.950	Ziemi: ornej 1,3996ha, łąk 2,7994 ha, stawu i wody 0,8398 ha, pod budynkami, drogami i nieużytkami 0,5654 ha. Budynek młyn wodny z mieszkaniem.	1 lipca 1926 r.	
11.	Lubelski	Piotrków	Czerniejów osada młyńska	Czerniejów	2,9226	21.940	Ziemi: ornej 2,3615 ha, pastwiska 0,1603 ha, pod drogami 0,2161 ha, wody 0,1847 ha. Budynki: młyn wodny dom mieszkalny, obórka i kuźnia.	1 stycznia 1932 r.	
12.	Lubelski	Krzczonów	Krzczonów osada młyńska	Lublin	6,4227	11.053	Ziemi: ornej 4,5401 ha, pastwiska 0,7108 ha, drogi i rowy 0,4524 ha, wody 0,7194 ha. Budynek — młyn wodny, nieczynny.	1 lipca 1935 r.	
13.	Puławski	Puławy	Wólka profecka osada młyńska	Puławy	2,	63.863	Ziemi pod budynkami 0,2800 ha wody 1,7200 ha. Budynki: młyn wodny, dom mieszkalny, obora i stodoła.	1 kwietnia 1926 r.	
15.	„	Irena	Moszczanka osada młyńska	Zbędowice	3,5572	28.678	Ziemi: ornej 1,0484ha, łąk 0,4469 ha, groble i drogi 0,2782 ha, pod budynkami 0,0124 ha, wody 1,7713 ha. Budynki: młyn wodny.	1 lipca 1935 r.	
16.	„	„	Irena młyn wiatrak	Sieło Iwanowskie	1,6796	12.681	Ziemi: ornej 0,8397ha, łąki 0,5598 ha pod budynkami 0,2799 ha. Budynki: młyn, wiatrak, dom mieszkalny, szopa (stodoła) dwa chlewy, piwnica, studnia.	1 lipca 1926 r.	
17.	Chełmski	Żmudź	Pobołowice osada młyńska	Chełmskich	15,7259	30.014	Ziemi: ornej 1,0191 ha, pod budynkami 0,9380 ha, łąk 13,2531 ha, dróg i grobli 0,3064 ha, wody 0,2093 ha. Budynki: młyn wodny, dwa domy mieszkalne, stodoła.	1 czerwca 1927 r.	
18.	„	Rakołupy	Kumów osada młyńska	„	5,4254	10.466	Ziemi: ornej 2,7770 ha, łąk 2,1645 ha pod budynkami 0,2403 ha, dróg 0,1786 ha, wody 0,065 ha. Budynki: młyn wodny, dom mieszkalny.	1 lipca 1935 r.	
22.	Łukowski	Prawda	Okoń osada młyńska	Prawda	3,36	16.208	Ziemi: ornej 0,09 ha, łąk 1,40 ha, nieużytków — 0,47 ha, pod budynkami i drogami — 0,28 ha wody 1,12 ha. Budynki: młyn wodny z mieszkaniem, obórka, dwie szopy.	1 stycznia 1934 r.	
23.	„	„	Dąbek osada młyńska	„	3,36	10.936	Ziemi: ornej 1,49 ha, łąk 1,12 ha, ogrodu warzywnego 0,18 ha, pod budynkami 0,18 ha, wody 0,37 ha. Budynki: młyn wodny z mieszkaniem, obórka.	1 stycznia 1929 r.	
24.	„	„	Dębina osada młyńska	„	3,36	7.900	Ziemi: ornej 0,56 ha, łąki 1,68 ha, wody 1,12. Budynki: młyn wodny z mieszkaniem, obora, stodoła, przybudówka przy stodole.	1 stycznia 1934 r.	
6.	Krasnystaw	Krasnystaw	Tuligłowy osada młyńska	Rońsk	33,5432	78.765	Ziemi: ornej 5,4810 ha, łąk 7,6962ha, lasu 1,7915 ha, nieużytków 1,1588 ha, wody 17,4157 ha. Budynki: młyn czynny z przybudówką, młyn stary nieczynny, domek mieszkalny.	1 lutego 1926 r.	

Reflektanci winni wpłacić wadjum w wysokości 10% ceny szacunkowej objektu na który reflektują, oraz złożyć w Lubelskim Urzędzie Wojewódzkim do dnia 15 listopada 1925 r. oferty na każdy majątek oddzielnie, w kopertach zapieczętowanych z nadpisem: „oferta na kupno majątku . . . . “ (wymienić majątek) z zachowaniem przepisów o opłacie stemplowej. Bliższe szczegóły co do sprzedanych nieruchomości oraz warunków, przetargu i sprzedaży i złożenia wadjum, a także zezwolenie na obejrzenie sprzedawanej nieruchomości udziela Urząd Wojewódzki w Lublinie.

Do oferty winno być dołączone pokwitowanie Kasy Skarbowej z opłacenia wadjum, oraz świadectwo Starosty o przynależności państwowej.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
R. RACHWALD.

Lublin, dnia 19 września 1925 r.

Ogłoszenie.

Komenda Policji Państwowej Województwa Lubelskiego podaje niniejszym do wiadomości, iż dnia 10 listopada 1925 r. (wtorek) o godzinie 10-ej rano, w podwórzu przy ul. Powiatowej Nr. 2, odbędzie się przetarg publiczny in plus na stare zużyte umundurowanie policyjne, jak mundury, spodnie, płaszcze, rękawiczki i buty, oraz szmelc żelazny.

Przystępujący do licytacji winni złożyć w dniu licytacji t. j. 10.XI.25 r. od godziny 8 w Komendzie Wojewódzkiej Referat Gospodarczy pokój Nr. 7 wadjum w kwocie 50 zł.

R. Gallera
Komendant Policji Państwowej
Województwa Lubelskiego.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów, Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 26 maja 1925 r. postanowiono:

I. Wniosek 59 gospodarzy wsi Rogoźnica gm. Tłuściec pow. Radzyńskiego o wdrożeniu postępowania scaleniowego gruntów tej wsi, zgłoszony w uchwale gromadzkiej z dnia 18 lutego 1921 r. zatwierdzić.

II. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) wszystkie grunty tabelowe wsi Rogoźnica gm. Tłuściec pow. Radzyńskiego w tej liczbie i grunty otrzymane przez włościan tej wsi z dóbr Międzyrzec i Witoroż na mocy dobrowolnego układu z dnia 24 marca 1911 r. o zmianie gruntow — 740 hektarów 49 arów, 2) wszystkie grunty, otrzymane przez włościan tejże wsi Rogoźnica za zrzeczenie się praw do służebności—139 ha 98 arów czyli ogółem objąć jednym postępowaniem scaleniowem 880 ha 47 arów gruntu.

III. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie, w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia.

Powyższe orzeczenie Okręgowej Komisji Ziemskiej nie zostało przez osoby zainteresowane we właściwym terminie, zaskarżone, wobec czego stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scaleniu gruntów Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 2 maja 1925 r. postanowiono:

I. Wniosek o wdrożenie postępowania scaleniowego, złożony w dniu 18 stycznia 1924 r. Komisarzowi Ziemskiemu pow. Lubartowskiego przez Michała Wesołowskiego, Wincentego Wesołowskiego, Wincentego Krupę i 156 innych gospodarzy osady Kamionka gm. Kamionka pow. Lubartowskiego, zatwierdzić.

II. Do obszaru scaleniowego włączyć: a) wszystkie ukazowe grunty, zapisane w tabeli likwidacyjnej osady Kamionka 2045 ha 0165 kw. metrów, b) grunty otrzymane przez posiadaczy numerow tabelowych os. Kamionka za zrzeczenie się praw do służebnosci 60 ha 4325 kw. metrów, c) wszystkie grunty zapisane w akcie nadawczym poduchownej części osady Kamionka 123 ha 7522 kw. metrów, d) uregulowanie w oddzielnej księdze wieczystej nieruchomości pod nazwą „Działka Sromowiec" — 9 ha 5476 kw. metrow, e) 1 ha 1197 kw. metrów gruntu z dóbr Kozłowka, położonego w Szachownicy z gruntami osady Kamionka, f) około 4 ha gruntu z tychże dóbr Kozłówka w celu wyprostowania granicy z osadą Kamionka — czyli ogółem poddać jednemu postępowaniu scaleniowemu około 2243 ha 8686 kw. metrów gruntu.

III. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Gł. Kom. Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia. Orzeczenie powyższe nie zostało zaskarżone w trybie i terminie właściwym przez strony zainteresowane, stało się więc prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Ogłoszenie.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do wiadomości spadkobiercow Jana Rojowskiego i spadkobierców Michała Budzickiego, których miejsce pobytu jest nieznane, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 24 czerwca 1925 r. postanowiono:

I. Obszar scalenia osady Wohyń, gminy Wohyń, powiatu Radzyńskiego rozszerzyć poddając razem z gruntami osady Wohyń jednemu postępowaniu scaleniowemu: a) grunty ukazowe wsi Wójtostwo-Wohyń, objęte tabelą likwidacyjną w całości obszarem 27,83 ha; b) grunty hipoteczne dóbr Wohyń w całości o powierzchni 166,50 ha oraz c) grunty zeserwitutowe wsi Wójtostwo-Wohyń, obszarem 16,52 ha, czyli ogółem powiększyć obszar scaleniowy przy scalaniu gruntów osady Wohyń o 210,85 ha z tem, że las, stanowiący własność gospodarzy wsi Wójtostwo-Wohyń i Dóbr Wohyń nie ulegnie scaleniu.

II. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni 30, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia.

Odpis motywowanego orzeczenia w sprawie wyżej wspomnianej spadkobiercy Jana Rojowskiego i Michała Budzickiego otrzymać mogą w Urzędzie Gminy Wohyń do dnia 16 września 1925 roku.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. 16 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów i art. 12 i 16 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 roku o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji Urzędów i Komisji Ziemskich postanowiła:

I. Wniosek 51 gospodarzy wsi Strzakły, gm. Misie, pow. Radzyńskiego o wdrożenie w tej wsi postępowania scaleniowego, wyrażony w uchwale gromadzkiej wsi Strzakły z dnia 30 czerwca 1923 r. zatwierdzić.

II. Do obszaru scaleniowego włączyć wszystkie grunty o powierzni 657 ha 62 arów, zapisane w tabeli likwidacyjnej wsi Strzakły.

III. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia.

Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w trybie i terminie właściwym stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 26 maja 1925 r. postanowiono:

I. Wniosek Jana Sitka, Łukasza Sitka, Piotra Matryby, Tomasza Matryby, Jana Jaronia, Józefa Sitka, Franciszka Wróbla, Józefa Wróbla i Józefa Domańskiego o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów wsi Brzegi, gm. Miastów, pow. Garwolińskiego, zatwierdzić.

II. Do obszaru scaleniowego włączyć 1) wszystkie grunta ukazowe, zapisane w tabeli likwidacyjnej wsi Brzegi (około 406 ha), 2) wszystkie grunty otrzymane przez włościan wsi Brzegi za zrzeczenie się praw serwitutowych (około 117 ha), z wyjątkiem lasu, 3) część gruntów osad ukazowych wsi Miastków Poduchowny Nr. Nr. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 (około 20 ha).

III. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia.

Orzeczenie powyższe doręczone stronom w odpisach nie zostało przez osoby zainteresowane we właściwym trybie i terminie zaskarżone, wobec czego stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. 16 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów § 47 rozporządzenia wykonawczego Ministra Reform Rolnych z dnia 27/II 1924 r. do tejże Ustawy i art. 12 i 16 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji Urzędów i Komisji Ziemskich postanowiono:

I. Obszar scalenia gruntów wsi Wola-Wodyńska gm. Wodynie pow. Siedleckiego, składający się z gruntów tabelowych tej wsi rozszerzyć, poddając razem z temi gruntami tabelowemi jednemu postępowaniu scaleniowemu: 1) 105 morgów 171 prętów czyli 59,11 ha gruntów otrzymanych przez posiadaczy osad Nr. Nr. 2, 4, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 21, 22, 25, 29, 30 i 33 wsi Wola-Wodyńska, na mocy dobrowolnego układu z dnia 13 kwietnia 1888 roku za zrzeczenie się praw do służebności, 2) 26 morgów czyli 14,56 ha gruntu, otrzymanego przez właścicieli osad Nr. Nr. 5 i 13 wsi Wola Wodyńska na mocy dobrowolnego układu o zamianie gruntów z dn. 5 kwietnia 1889 roku, 3) całą stanowiącą przedmiot oddzielnej księgi hipotecznej nieruchomość pod nazwą „Część Ziemska Pobogów", w powiecie Siedleckim położona, o obszarze 135 dziesięcin 1233 kw. sażeni czyli 148,05 ha, 4) całą stanowiącą przedmiot oddzielnej księgi hipotecznej nieruchomość pod nazwą „Część ziemska „Strzała", w powiecie Siedleckim położoną o obszarze 62 dziesięcin 22,44 kw. sażeni (68,30 ha), czyli ogołem powiększyć obszar scaleniowy przy scaleniu gruntów wsi Wola Wodyńska o 290,01 ha.

II. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia.

Powyższe orzeczenie zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 28 lutego 1925 r. Nr. 134/25-II r. wobec czego stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 26 maja 1925 r. postanowiono:

I. Wniosek Józefa Żykawki, Grzegorza Poliszuka, Władysława Sawickiego, Aleksandra Tarczyluka, Stanisława Tarczyluka, Franciszka Pastuszaka, Jana Żykawki, Tomasza Sokoluka, Antoniego Pękały, Katarzyny Pękały, Jana Pękały, Józefa Baranowskiego, Jana Grzesiuka, Władysława Tarczyluka, Michała Tarczyluka, Józefa Mazurka, Jana Grzesiuka, Tekli Kita, Józefa Skrajnowskiego, Józefa Slepeckiego, Piotra Tarczyluka, Stanisława Świątka, Andrzeja Podleśnego, Teofili Poliszuk, Michała syna Andrzeja Tarczyluka, Antoniego Ślepeckiego, Jana Zubury, Michała Zubury, Antoniego Siemczuka, Adama Wojciszyna, Andrzeja Grzesiuka, Jana Podleśnego Antoniego Dudka i Jana Stefaniuka o wdrożeniu we wsi Chojeniec, gminy Siedliszcze, powiatu Chełmskiego postępowania scaleniowego zatwierdzić.

II. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) wszystkie grunty tabelowe wsi Chojeniec, gminy Siedliszcze, powiatu Chełmskiego, o obszarze 449 ha 2636 kw. metrów; 2) wszystkie grunty, otrzymane przez włościan tej wsi za zrzeczenie się praw do służebności stosownie do wpisów w tabeli likwidacyjnej, o obszarze 202 ha 783 metrów i $^3/_5$ ha gruntu z dóbr Chojeniec dla wyprostowania granic.

III. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia, następującego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia

Powyższe orzeczenie nie zostało przez osoby zainteresowane zaskarżone w trybie i terminie właściwym, stało się więc prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów, Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 26 maja 1925 r. postanowiono:

I. Wniosek 77 gospodarzy wsi Ossowa, gminy Przegaliny, pow. Radzyńskiego o wdrożenie w tej wsi postępowania scaleniowego, uchwalony na zebraniu gromadzkiem wsi Ossowa z dnia 30 marca 1919 r. zatwierdzić.

II. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) wszystkie grunty zapisane w tabeli likwidacyjnej wsi Ossowa część Dzięciołowskiego 62 ha 54 ary. 2) wszystkie grunty zapisane w tabeli likwidacyjnej wsi Ossowa część Brzozowskiego 1360 ha 54 arv. 3) wszystkie grunty otrzymane przez posiadaczy osad wsi Ossowa część Dzięciołowskiego za zrzeczenie się praw do służebności – 5 ha 60 arów, 4) cały majątek stanowiący przedmiot księgi hipotecznej p. n. Ossowa 107 ha 74 ary, 5) 23 ha 31 arów gruntu z maj. Górne stanowiące przedmiot księgi hipotecznej, należące do następujących właścicieli: Stanisława Bołby, Leona Cioka, Antoniego Drelowca, Józefa Hryńczuka, Marjanny Jóźwik, Jana Krasińskiego, Józefa Parafiniuka, Józefa Multana, Ludwika Parafiniuka, Jana Protowa, Wawrzyńca Stefaniuka, Józefy Szaniawskiej, Józefa Szaniawskiego, Józefa Trochonowicza, Jana Trochonowicza i Jana Tichoruka, 6) 23 ha 52 ary gruntu ze stanowiących przedmiot księgi hipotecznej dóbr Górne A, należącego do Grzegorza Machniewicza, Piotra Golca, Bartłomieja Panasiuka, Adama Pechały, Anny Gawryszuk, Józefa syna Józefa Beka, Pawła Bejdy, Józefa Jóźwika, Macieja Stefaniuka, Jana Bołby, Adama Korszenia, Praksedy Wareńczak, Józefa Krawczuka, Łukasza Szulca i Józefa Trochonowicza, 7) wszystkie grunty zapisane w tabeli likwidacyjnej części wsi Przegaliny Małe 52 ha 52 ary, 8) wszystkie grunty otrzymane przez posiadaczy osad, zapisanych w tabeli likwidacyjnej części wsi Przegaliny Małe (uwłaszczonej z dóbr Przegaliny lit. „A") za zrzeczenie się praw do służebności 5 ha 4 ary, 9) wszystkie grunty wsi Przegaliny Małe nie zapisane w tabeli likwidacyjnej i nie stanowiące przedmiotu ksiąg hipotecznych (drobnoszlacheckie) — 267 ha 86 arów, 10) 5 ha gruntu, z dóbr Górne A należącego do Jana Olewiejuka i Stefana Cicka,—czyli ogółem poddać jednemu postępowaniu scaleniowemu 2072 ha 87 arów gruntu.

III. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia.

Powyższe orzeczenie Okręgowej Komisji Ziemskiej nie zostało przez osoby zainteresowane we właściwym trybie i terminie zaskarżone, wobec czego stało się prawomocne i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów Okr. Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okr. Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 24 czerwca 1925 r. postanowiono:

I. Wniosek o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów wsi Kępki, gm. Skrzyszew, pow. Łukowskiego złożony przez 5-ciu gospodarzy tej wsi do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Łukowie zatwierdzić.

II. Do obszaru scaleniowego włączyć wszystkie grunta drobno szlacheckie wsi Kępki o przestrzeni 397,16 ha z tem, że przestrzeń leśna 63,26 ha scalona nie będzie i zostanie tylko wykazana na planie scalenia.

Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisu umotywowanego orzeczenia.

Orzeczenie powyższe nie zostało przez osoby zainteresowane w trybie i terminie właściwym zaskarżone, stało się więc prawomocne i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie dnia 24 czerwca 1925 r. postanowiono:

I. Wniosek tych gospodarzy, którzy w dniu 20 lipca 1923 r. podpisali uchwałę o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów tej wsi, zatwierdzić.

II. Poddać jednemu postępowaniu scaleniowemu wszystkie grunta drobnoszlacheckie wsi Mościska i Sokule o łącznej powierzchni 560,79 ha, wszystkie grunta hipoteczne położone na terenie obu wymienionych wsi objęte księgami hipotecznemi pod nazwą Mościska Stare cz. A z częściami na Sokulu obszaru 83,93 ha i Mościska cz. B. z częściami na wsi Sokule Stare obszaru 10349 ha, grunty ukazowe położone na terenie obu wymienionych wsi drobnoszlacheckich objęte tabelami likwidacyjnemi pod nazwą Mościska L. A w Sokulu obszaru 11,02 ha i Mościska cz. 1. B. w Sokulu obszaru 22,03 ha i ekwiwalent za zrzeczenie się praw serwitutowych, przypadających na mocy zawartych w dniu 22 i 24/I.25 r. dobrowolnych układów dla wsi Mościska cz. 1 B i A w Sokulu o łącznej powierzchni 3,08 ha – ogołem 781,34 ha za wyjątkiem lasu obszaru — 72 ha, ktorą to powierzchnię do obszaru scaleniowego nie włączać, wykazując li tylko te powierzchnie na planie komasacyjnym.

III. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni 30-tu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia.

Orzeczenie powyższe, doręczone stronom w odpisach nie zostało zaskarżone przez osoby zainteresowane w trybie i terminie właściwym, stało się więc prawomocne i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów, Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 2 maja 1925 r. postanowiono:

I. Wniosek 40 gospodarzy wsi Karwów, gm. Celiny, pow. Łukowskiego o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów tej wsi, wyrażony w uchwale gromadzkiej z dnia 26 maja 1923 r.—zatwierdzić:

II. Jednemu postępowaniu scaleniowemu poddać: 1) wszystkie niezapisane w tabeli likwidacyjnej lub akcie nadawczym i nie stanowiące przedmiotu ksiąg hipotecznych grunta wsi Karwów, przeszło łącznie 493 ha 0300 m., 2) 1 hektar 1600 metrów gruntu ze wsi Świercze, gm. Celiny, pow. Łukowskiego, w tabeli likwidacyjnej, akcie nadawczym lub księgach hipotecznych niezapisanego, stanowiącego własność następujących gospodarzy: Stanisława Krasuskiego, spadkobierców Andrzeja Karwowskiego, Piotra Podniesińskiego, spadkobierców Jana Karwowskiego, Józefa Izdebskiego, spadkobierców Franciszka Mościckiego, Franciszka Świerczewskiego i Adolfa Wysokińskiego, czyli ogółem włączyć do obszaru scaleniowego 494,19 ha gruntu.

III. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez strony zainteresowane do Głownej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia.

Orzeczenie powyższe nie zostało zaskarżone w trybie i terminie właściwym przez przez strony interesowane, wobec czego stało się ono prawomocne i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Ogłoszenie.

Lubelski Urząd Wojewódzki Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych ogłasza, że Matraszek Paweł zamieszkały w Baranowie gmina Wola Czołnowska, powiat Puławy w dn. 1/X b. r. jadąc od Kurowa do Żyrzyna między godz. 6—7 rano samochodem opatrzonym znakiem próbnym LB-22-PR zagubił przedni znak próbny LB-22-PR.

Niniejszem unieważnia się zgubiony przedni znak próbny LB-22-PR i wzywa się znalazców do zwrotu tegoż znaku Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Lublinie.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. 16 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów § 47 Rozporządzenia wykonawczego do tejże Ustawy i art. 12 i 16 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji Urzędów i Komisji Ziemskich postanowiono

I. Obszar scalenia gruntów wsi Tuczna, gminy Międzyleś, pow. Bialskiego rozszerzyć przez włączenie do tego obszaru całych dóbr Ziemskich Horoszczynka lit. A.

II. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie, w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia.

Niniejsze orzeczenie zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 26 maja 1925 r. wobec czego stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Obwieszczenie.

Wydział Hipoteczny powiatu Tomaszowskiego obwieszcza że na dzień 22 stycznia 1926 roku wyznaczony został termin zamknięcia postępowania spadkowego po zmarłych:

1) W dniu 9 kwietnia 1872 roku Tomaszu Jurkiewiczu współwłaścicielu nieruchomości, położonej w osadzie Tyszowcach, oznaczonej Nr. hipotecznym 53.

2) Benjaminie i Rochnie małżonkach Goldbergach, współwłaścicieli części nieruchomości, położonej w mieście Tomaszowie Lub., oznaczonej Nr. hipotecznym 329.

W powyższym terminie osoby interesowane winny stawić się w biurze tegoż Wydziału Hipotecznego i prawa swe do tych spadków potwierdzić pod skutkami prekluzji.

Ogłoszenie.

Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu Statutów gminnych Kas wiejskich Pożyczkowo-Oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 118 24 poz 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o Statucie normalnym gminnych Kas Pożyczkowo-Oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35/25 poz. 239) zostały założone gminne Kasy Pożyczkowo-Oszczędnościowe w następujących gminach pow. Zamojskiego:

L. p.	GMINA i SIEDZIBA KASY	Kapitał zakładowy Kasy ustalono na		Kasa może zaciągnąć zobowiązania.
		Złote	gr.	
1	Krasnobród	10 348	—	Do 20-krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego Kasy.
2	Łabunie	6.220	—	
3	Mokre	19.401	—	
4	Nielisz	8.206	—	
5	Nowa-Osada	8.000	—	
6	Radecznica	6.000	—	
7	Skierbieszów	7.000	—	
8	Stary-Zamość	13.101	—	
9	Suchowola	8.950	—	
10	Sułów	10.000	—	
11	Tereszpol	10.900	—	
12	Wysokie	6.500	—	
13	Zwierzyniec	5.000	—	

Edykt.

Szereg. armji ros. Antoni Kapka rocz. 1891, syn Franciszka i Marji urodzony i zamieszkały przed pobraniem go do wojska w Smulsku, gm. Sól, pow. Biłgoraj, pobrany do wojska rosyjsk. w 1912 r. gdzie zaginął bez wieści. Feliksa Kapka zamieszkała we wsi Dąbrowicy gm. Puszcza-Solska pow. Biłgoraj prosi o zaopatrzenie dla siebie oraz dla pozostałego po zaginionym 1 dziecka.

Wzywa się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o wyż. wym. zaginionym względnie o jego istnieniu, aby zawiadomili P. K. U. Biłgoraj w ciągu 3-ch miesięcy do daty ogłoszenia niniejszego edyktu powołując się na tut. L. dz. 27920/25.

Edykt.

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych (Dz. Rozk. Nr. 41/24 pkt. 606 § 11) i Ministra Sprawiedliwości z dnia 1.VIII 1924 r. Dz. Ust Nr. 74/24 poz. 739 wdraża się postępowanie celem uznania za zaginionego, rzekomo zabitego Osiaka Stanisława ur. dnia 24/VII. 1886 r. w Zalesiu gm. i pow Łuków przynależnego do tejże gminy i pow. oraz przed pójściem do wojska, w sierpniu 1911 roku, tamże zamieszkałego, syn Jana i Marji z Lipińskich, który jako żołnierz byłego 70 p. p. Razańskiego miał być zabitym.

Powyższe wdraża się na prośbę żony wymienionego Osiak Marjanny zam. we wsi Zalesie gm. i pow. Łukowskiego.

Wzywa się przeto wszystkich, którzyby o wymienionym posiadali jakie kolwiek wiadomości, mogące świadczyć o jego zaginieniu, śmierci lub istnieniu, by zawiadomili o tem P.K.U. w Łukowie w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 5828/25.

Edykt.

Szeregowiec b armji rosyjskiej Wiktor Walewski ur. 9/X. 1882 r. we wsi Potok gm. Młociny pow. Warszawskiego syn Michała i Apolonji wyzn. rzym.-kat. z zawodu robotnik ostatnio zamieszkały w Lublinie został powołany z mobilizacji do armji rosyjskiej w miesiącu sierpniu 1914 roku i wcielony do Połtawskiego czy Kremieńczogskiego p. p. Wymieniony będąc na froncie miał pozostać ranny i przeniesiony był do Szpitala w Rydze i wskutek otrzymanych ran miał umrzeć.

Żona wymienionego Aniela Walewska ur. w 1885 r. we wsi Potok zamieszkała w Lublinie przy ul. Bychawskiej Nr. 22 prosi o zaopatrzenie dla siebie ze względu na pozostanie bez środków do utrzymania.

Wzywa się przeto wszystkich którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o wyżej wymienionym zaginionym mogących świadczyć o jego zaginięciu względnie o jego istnieniu, aby powiadomili P. K. U. Lublin w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu, powołując się na tut. L. dz. 22394/III/25.

Edykt.

Szeregowiec b. armji rosyjskiej Kołak Bolesław ur. dnia 9 grudnia 1887 r. we wsi Mroczki gm. Chruściec pow. Mińsk-Mazowiecki syn Jana i Franciszki, wyznania rzym.-kat. z zawodu robotnik fabryczny, ostatnio zamieszkały w Lublinie na Bronowicach przy ul. Skibińskiej został powołany z mobilizacji do armji Rosyjskiej w miesiącu sierpniu 1914 roku i jako żołnierz będąc na froncie pod Dęblinem miał tam zaginąć.

Żona wymienionego Józefa Kołak ur. 1886 r zamieszkała w Lublinie przy ul. Skibińskiej Nr. 14 prosi o zaopatrzenie dla siebie oraz dla dwojga dzieci pozostałych po zaginionym:

Wzywa się przeto wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o wyż. wym. zaginionym mogących świadczyć o jego zaginięciu względnie istnieniu, aby powiadomili P. K. U. Lublin w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu, powołując się na tut. L. dz. 22110/III/25.

Edykt.

Szereg. b. armji rosyjskiej Paweł Marchewka ur. dnia 19 stycznia 1879 r. we wsi Bobliwo gminy Gorzków pow. Krasnystaw i tamże ostatnio zamieszkały, syn Tomasza i Marjanny z Winiarskich z zawodu rolnik, został powołany w roku 1914 do wojska rosyjskiego i w czasie działań wojennych, zachorował w Radomiu i z tamtąd wywieziony w głąb rosji, gdzie zaginął bez wieści.

Żona wymienionego Józefa z Gawryszków Marchewka zamieszkała we wsi Majdan Średni gm. Rudnik pow. Krasnystaw, prosi o zaopatrzenie dla siebie, oraz pozostałych dzieci po zaginionym.

Wzywa się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o w/w. zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginięciu względnie o jego istnieniu aby zawiadomili tut. P.K.U. w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu powołując się na L. dz. 18055/25/V.

Edykt.

Sereg. b. armji rosyjskiej Topolski Wincenty ur. w dniu 29/III. 1891 r. we wsi Barchaczów gm. Łabunie pow. Zamość i tamże ostatnio zamieszkały, syn Józefa i Tekli z Piskorzów z zawodu robotnik rolny, został w roku 1914 powołany do wojska rosyjskiego i w czasie działań wojennych zaginął bez wieści.

Żona wymienionego Marjanna Topolska ur. w roku 1894, we wsi Łabuńki gm. Łabunie pow. Zamość i tamże zamieszkała prosi o zaopatrzenie dla siebie, oraz dla pozostałego po zaginionym jednego dziecka.

Wzywa się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o w/w. zaginionym, mogących świadczyć o jego zaginięciu względnie istnieniu, aby zawiadomili tut. P. K. U. w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu, powołując się na L. dz. 18052/25/V.

Edykt.

Szeregowiec armji polskiej 50 p. Strz. Kres. Wójcik Jan ur. dnia 27/VII. 1897 r. we wsi Częstoborowice gm. Rybczewice pow. Krasnystaw i tamże ostatnio zamieszkały syn Wojciecha i Marjanny z zawodu rolnik, został powołany przez P. K. U. Zamość i wcielony dnia 3/III. 1920 r. do 50 p. p. S. K. gdzie podczas działań wojennych na froncie w okolicy Dubna zaginął bez wieści.

Żona wymienionego Katarzyna Wojcik zamieszkała w Lublinie ul. Kościuszki Nr. 7 m. 9 prosi o zaopatrzenie dla siebie, oraz pozostałego dziecka po zaginionym.

Wzywa się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o wyż. wym. zaginionym mogących świadczyć o jego zaginięciu względnie o jego istnieniu, aby zawiadomili tut. P. K. U. w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu powołując się na tut. L. dz. 14602/25/V.

Edykt.

Szereg. b. armji rosyjskiej Srul Tabak ur. dnia 22/VI. 1897 r. we wsi i gminie Krasnobród i tamże ostatnio zamieszkały syn Moszka i Bajli Ruchli z Zancerów z zawodu handlarz, został pobrany w roku 1914 do wojska rosyjskiego i w czasie wojny światowej zaginął bez wieści, (rzekomo zabity w bitwie pod Komarowem).

Żona wymienionego Ita Tabak ur. w roku 1882 w osadzie i gminie Krasnobród prosi o zaopatrzenie dla siebie, oraz dla pozostałych dzieci po zaginionym.

Wzywa się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o wyż. wym. zaginionym mogących świadczyć o jego zaginięciu względnie istnieniu, aby zawiadomili P. K. U. Zamość w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu powołując się na tut. L. dz. 15375/25/V.

Edykt.

Michał Troć urodzony 5/IX 1891 r. w Zbereżu, syn Stefana i Anastazji, zamieszkały w Zbereżu, gm. Sobibor, pow. Włodawskiego z zawodu rolnik służąc w armji rosyjskiej w 69 Razańskim pułku piechoty dnia 19/X. 1915 r. został zabity

W związku z prośbą żony wymienionego Antoniny Troć o uznanie go za zaginionego, wzywa się wszystkich, którzy by posiadali jakiekolwiek wiadomości, mogące świadczyć o jego zaginieniu lub istnieniu, aby w ciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego zawiadomili Powiatową Komendę Uzupełnień w Białej-Podlaskiej z powołaniem się na liczbę 19949/25.

Edykt.

Szereg. arm. ros. Bronisław Kisiel rocznik 1875, syn Józefa i Anieli urodzony i zamieszkały przed pobraniem go do wojska we wsi Irena gm. Zaklików pow. Janow-Lub. pobrany do wojska rosyjsk. w 1914 r. gdzie zaginął bez wieści.

Żona wymienionego Marjanna Kisiel zamieszkała we wsi Urzędów gm. Urzędów pow. Janów-Lub. prosi o zaopatrzenie dla siebie.

Wzywa się wszystkich którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o wyż. wym. zaginionym względnie o jego istnieniu, aby zawiadomili P. K. U. Biłgoraj w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu powołując się na tut. L. 28806/25.

Edykt.

Powiatowa Komenda Uzupełnień w Hrubieszowie ogłasza następujące edykty, celem umożliwienia uznania niżej wymienionych b. szer. w myśl Dz. Ustaw Nr. 74/24 poz 739, za zaginionych bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych:

1) L. dz. 16668/Inw. Iwan Nieć urodz. w 1885 r. we wsi Kunki gm. Pasieki pow. Tomaszów-Lubelski, rolnik, odszedł w roku 1914 jako szeregowiec do 1 pułku Proskurowskiego arm. ros. i rzekomo w roku 1916 zaginął w bitwie pod Stanisławowem, pozostawiając żonę Praskowję Nieć zamieszkałą we wsi Kunki gm. Pasieki pow. Tomaszów-Lubelski.

2) L. dz. 14891/Inw. Michał Hałas urodz. w 1879 roku w Kunkach gm. Pasieki pow. Tomaszów-Lubelski, rolnik odszedł w 1914 roku jako szeregowiec do 18 drużyny robotniczej inżynieryjnej arm. ros. i w 1917 roku zaginął na froncie w Rumunji w tymże czasie przerobiono 18 drużynę robotniczą na 31 drużynę robotniczą inżynieryjną.

Wyżej wymieniony pozostawił żonę Marję Hałas zamieszkałą w Kunkach gm. Pasieki pow. Tomaszów-Lubelski.

3) L. dz. 17320/Inw. Grzegorz Małka urodz. w 1884 roku we wsi Kunki gm. Pasieki pow. Tomaszów-Lubelski, rolnik, odszedł w 1915 roku jako szeregowiec do 25 pułku piechoty arm. ros. i rzekomo w 1916 roku zaginął w bitwie pod Kowlem, pozostawiając żonę Marję Małkę, zamieszkałą w Kunkach gm. Pasieki powiat Tomaszów-Lubelski.

4) L. dz. 18265/Inw. Michał Krawczyk urodz. w 1875 r. we wsi Jeziernia gm. Majdan Górny pow. Tomaszów Lubelski rolnik, odszedł w 1914 roku jako szeregowiec do 19 pułku Saperów arm. ros. i do tego czasu nie powrócił, pozostawiając żonę Agatę Krawczyk zamieszkałą we wsi i gm. Majdan Górny pow. Tomaszów-Lub.

5) L. dz. 16635/Inw. Marcin Nowak urodz. w 1874 roku w Suscu gm. Majdan Sopocki pow. Tomaszów-Lubelski, rolnik, odszedł w 1914 roku do 16 Dywizji b. arm. ros i znajdował się na froncie austrjackim do 1917 roku i w tymże roku rzekomo zaginął, pozostawiając żonę Marjannę Nowak, zamieszkałą w Kunkach gm. Piaski pow. Tomaszów Lubelski.

6) L. dz. 13752/Inw. Antoni Dziura urodz. w 1875 roku w gm. Majdan Górny pow. Tomaszów-Lubelski rolnik, odszedł w 1914 roku jako zapasowy do 76 pułku piech. Butyrskiego arm. ros. i rzekomo w tymże roku pomiędzy Komarowem i Księżostanami zaginął bez wieści w bitwie, pozostawiając żonę Annę Dziurę zamieszkałą w gm. Majdan Górny pow. Tomaszów-Lubelski.

7) L. dz. 13751/Inw. Wolf Zajdl urodz. w 1873 roku w os. Komarów tejże gminy pow. Tomaszów-Lubelski, handlarz, odszedł do 31 zapasowego batalionu arm. ros. w roku 1914, zaś w roku 1916 dostał się do niewoli austryjackiej i rzekomo tam zmarł.

Wyżej wymieniony pozosfawił żonę Mirlę Zajd zamieszkałą w os. i gminie Komarow powiat Tomaszów-Lubelski.

Wzywa wszystkich, którzy posiadają wiadomości o w/w. zaginionych mogących świadczyć o ich zaginieniu względnie o ich istnieniu, aby zawiadomili Pow. Komendę Uzupełnień w Hrubieszowie w trzy miesiące od ogłoszenia powyższych edyktów.

Edykt.

Szeregowiec W. P. 3 p. p. Leg. Wilkołak Ludwik urodzony dnia 11/VII. 1896 r. w Gardzienicach gm. Rybczewice, pow. Krasnystaw i tamże ostatnio zamieszkały, syn niezamężnej Marjanny Wilkołak, z zawodu wyrobnik, został w roku 1919 wcielony do 3 p. p. Leg. i w czasie walk na froncie bolszewickim w dniu 18/VII. 1920 r. pełniąc służbę w XI komp. pod Bielczycami, dostał się do niewoli bolszewickiej, skąd dotychczas nie powrócił.

Żona wymienionego, Rozalja Wilkołak, ur. w r. 1889, zamieszkała we wsi Gardzienice gm. Rybczewice pow. Krasnystaw, prosi o zaopatrzenie dla siebie oraz dla pozostałych nieletnich dzieci po zaginionym.

Wzywa się wszystkich którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o wyżej wymienionym zaginionym mogących świadczyć o jego istnieniu, aby zawiadomili tut. P. K. U. w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu powołując się na L. dz. 12425/25.

Edykt.

Szereg. b. armji rosyjskiej Krent Kajetan ur. dnia 28 lipca 1883 w Świdnikach pow. Hrubieszów i tamże ostatnio zamieszkały syn Macieja i Marjanny Oberdów z zawodu rolnik, został pobrany w roku 1914 do wojska rosyjskiego i w czasie wojny światowej zaginął bez wieści.

Kuratorka nad sierotami pozostałymi po zaginionym Anastazja Mikońska zamieszkała we wsi i gminie Suchowola pow. Zamojskiego, prosi o zaopatrzenie dla pozostałych po zaginionym nieletnich dzieci.

Wzywa się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o wyżej wym. zaginionym mogących świadczyć o jego zaginięciu względnie istnieniu, aby zawiadomili tut. P. K. U. Zamość w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu powołując się na tut. L. dz. 18054/25/V.

Edykt.

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych (Dr. Rpzk. Nr. 41/24 pkt. 606 § 11) i Ministra Sprawiedliwości z dnia 1/VIII 24 r. Dz. Ust. Nr. 74/24 poz. 739 wdraża się postępowanie celem uznania za zaginionego Mateusiaka Kazimierza ur. w 1897 roku w m. Międzyrzeczu pow. Radzyń syn Stanisława i Józefy, żonaty z Anną ze Skrzyńskich, który wstąpił do W. P. jako ochotnik dnia 8 stycznia 1919 roku i zaginął bez wieści. Powyższe wdraża się na prośbę żony wymienionego Anny Mateusiak ze Skarzyńskich zam. we wsi Stołpno gm. Zahajki pow. Radzyń.

Wzywa się przeto wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości mogące świadczyć o jego zaginieniu, śmierci lub istnieniu, by zawiadomili o tem P. K. U. w Łukowie w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 5789/25.

Edykt.

Szeregowiec b. arm. ros. Bryk Jan, urodzony dnia 5 grudnia 1887 r. we wsi Sąsiadka gm. Sułów, pow. Zamość, zamieszkały (przed wstąpieniem do wojska) we wsi Mokre-Lipie gm. Sokołów. syn Jana i Ewy z Kozłów, z zawodu rolnik, został pobrany do wojska w r. 1914 i w czasie wojny zaginął bez wieści (zmarł w niewoli austr. w szpitalu w Spratzern dn. 16/XII. 1916 r.)

Żona wymienionego Ewa Bryk ur. w r. 1862 zamieszkała we wsi Mokre-Lipie gm. Sułów, pow. Zamość, prosi o zaopatrzenie po zaginionym.

Wzywa się wszystkich którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o wyż. wymienionym zaginionym mogących świadczyć o jego zaginięciu względnie istnieniu aby zawiadomili tut. P. K. U. w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu powołując się L. dz. P. K. U. Zamość, 22012/25/V.

Edykt.

Żołnierz b. arm. rosyjskiej Grabowski Stanisław urodzony dnia 30/IV. 1894 r. w Iłowcu gminy Skierbieszów pow. Zamość i tamże ostatnio zamieszkały, syn Jana i Katarzyny z zawodu rolnik, został w dniu 5/III. 1915 r. powołany do służby wojskowej i w czasie wojny światowej zaginął bez wieści.

Żona wymienionego Stanisława z Rycaków Grabowska ur. w r. 1895 w Iłowcu gminy Skierbieszów pow. Zamość i tamże ostatnio zamieszkała, prosi o zaopatrzenie po zaginionym.

Wzywa się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o wyż. wym. zaginionym mogących świadczyć o jego zaginięciu względnie istnieniu, aby zawiadomili tut. P. K. U. w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu powołując się na tut. L. dz. 20996/26/V.

Edykt.

Szereg. b. armji rosyjskiej Mioduna Jan ur. dnia 27/IV. 1890 r. we wsi i gminie Nielisz pow. Zamość i tamże ostatnio zamieszkały, syn Klemensa i Agnieszki z Jaworskich z zawodu wyrobnik został powołany do wojska rosyjskiego i w czasie wojny w roku 1914 w bitwie pod Osowcem zaginął bez wieści.

Żona wymienionego Katarzyna Mioduna ur. w roku 1884 we ws. Udrycze gm Stary-Zamość pow. Zamość zamieszkała we wsi Gruszka Duża gm. Nielisz pow. Zamość prosi o zaopatrzenie dla siebie, oraz pozostałych nieletnich dzieci po w/w. zaginionym.

Wzywa się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o w/w. zaginionym mogących świadczyć o jego zaginięciu wzgl. istnieniu, aby zawiadomili tut. P. K. U. Zamość w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu powołując się na tut L. dz. 3204/25/V.

Edykt.

Szereg. b. armji rosyjskiej Kuzma Andrzej ur. dnia 19 listopada 1887 r. we wsi Lipsko gm. Mokre pow. Zamość i ostatnio zamieszkały w Białowoli tejże gminy syn Aleksandra i Ksieni z Mieczuków z zawodu rolnik został powołany w roku 1914 do wojska rosyjskiego i w czasie wojny światowej zaginął bez wieści.

Żona wymienionego Tekla Kuźma ur. w roku 1885 w Białowoli gm. Mokre pow. Zamość i tamże ostatnio zamieszkała — prosi o zaopatrzenie dla siebie oraz pozostałych dzieci po zaginionym.

Wzywa się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o w/w. zaginionym mogących świadczyć o jego zaginięciu wzgl. jego istnieniu, aby zawiadomili tut. P. K.. U. Zamość w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu powołując się na L. dz. 19994/25/V.

Edykt.

Szereg. b. armji rosyjskiej Danielak Dymitr ur. dnia 8/X 1876 r. we wsi Wiszenki gm. Stary-Zamość pow. Zamość i tamże ostatnio zamieszkały, syn Filipa i Marji z Szewczuków z zawodu rolnik, został powołany do wojska rosyjskiego i w czasie wojny światowej zaginął bez wieści.

Żona wymienionego Zofja Danilak urodzona w roku 1887 zamieszkała we wsi Wiszenki gm. Stary-Zamość pow. Zamość prosi o zaopatrzenie dla siebie, oraz dla pozostałych nieletnich dzieci po zaginionym.

Wzywa się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o w/w. zaginionym mogących świadczyć o jego zaginięciu względnie o jego istnieniu aby zawiadomili tut. P. K. U. w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu powołując się na L. dz. 15041/25/V.

Ogłoszenie.

Zabęcki Franciszek, zamieszkały w Łyszkowicach, powiat Łowicki, Województwo Warszawskie, poszukuje posady pomocnika pisarza gminnego.

Starosta Bialski ogłasza:

Bielecki Józef, syn Stanisława i Marty urodzony w roku 1894 we wsi Wólce Zabłockiej, pow. Biała Podlaska zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska za Nr. 1 z dnia 13.VII 1922 r.

Kupryś Mikołaj zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska Nr. 5.

Jakimiukowi Dymitrowi, ur. we wsi Połoski gm. Piszczac, pow. Biała Podlaska, spaliła się karta zaliczenia do nadliczbowych rekrutów roczn. 1903 wydana przez P. K. U. Biała Podlaska.

Luciuk Andrzej ur. we wsi Zagorowo, gm. Piszczac, zagubił poświadczenie wydane przez Komisję Poborową w Białej Podl. na roczn. 1904 za Nr. 653.

Starosta Chełmski ogłasza:

Zgubioną Legitymację służbową Nr. 7813 wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego na imię Librowskiej Janiny, unieważnia się.

Czerkas Jochweta z Chełma, zagubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Chełmskie, który unieważnia się.

Starosta Garwoliński ogłasza:

Filipek Aleksander z Sokoła, gm. Kłoczew, zagubił Książeczkę wojskową, pismem P. K. U. Puławy z dnia 10/III 1925 r. L. 3267 unieważniona.

Charliński Stanisław z Bramki, gm. Kłoczew zagubił książeczkę wojskową, pismem P. K. U. Puławy z dnia 10/III 1925 r. L. 4416 unieważniona.

Winkowi Władysławowi ze wsi Wilkowyja gm. Wola-Rębkowska skradziono w dn. 20 sierpnia b. r. pozwolenie na prawo noszenia broni palnej krótkiej w 1925 r. wydane przez Starostwo Garwolińskie w dn. 14 lutego 1925 r Nr. 1993.

Głaszczka Stanisław ze wsi Uśniaki gm Wola-Rębkowska zgubił książeczkę wojskową roczn. 1890 wydaną przez P. K. U. Puławy.

Gelibterer Caim-Icko roczn. 1894 zagubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. w Hrubieszowie.

Dyrekcja Robót Publicznych w Lublinie pismem z dnia 14 lipca 1925 r. L. 3524/I. udzieliła Michałowi Baduchowskiemu zam. w Garwolinie pozwolenia Nr. 27 na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa komunikacji samochodowo-osobowej od dnia 13 lipca 1925 r. do dnia 30 czerwca 1926 r. na lini 1) m. Garwolin—stacja kolejowa Garwolin, 2) Aleksandrówka—stacja kolejowa Garwolin, i 3) Aleksandrówka m. Garwolin.

Opłaty za przejazd wynoszą do wszystkich pociągów odchodzących i przychodzących w/g zezwolenia:

1)	Osoby cywilne po	0 80 gr.
	wojskowe i urzędnicy państwowi po	0,60 „
	przy bilecie bagaż do 15 kg. bezpłatni, za każdy dalszy klg po	0,02 „
2)	Osoby cywilne po	1,20 „
	wojskowi i urzędnicy państwowi po	0,90 „
	bagaż do 15 kg. bezpłatnie, dalsze klg	0,03 „
3)	Osoby cywilne po	0,40 „
	wojskowi i urzędnicy państwowi po	0,30 „
	bagaż do 15 kg. bezpłatnie, dalszy klg.	0,01 „

Dyrekcja Robót Publ. w Lublinie reskryptem z dn. 18/IX 1925 r. L. 5155/4 udzieliła Jadwidze Kurowej zam. w Garwolinie zezwolenie na uruchomienie komunikacji osobowo-samochodowej za linji Aleksandrów m. Garwolin, st. kol. Garwolin i odwrotnie do wszystkich pociągów.

A)	Aleksandrówka—st. kol. Garwolin osoby cywilne po	90 gr.
	osoby wojskowe i urzędn. państw.	„ 70 „
	dzieci do lat 10	„ 45 „
	bagaż do 15 kg. bezpłatnie, za każdy następny	„ 4 „
B)	m. Garwolin—stacja kol. Garwolin osoby cywilne	„ 70 „
	wojskowi i urzędn. państwowi	„ 55 „
	dzieci do lat 10	„ 35 „
	bagaż do 15 kg. bezpłatnie, za każdy następny	„ 3 „
C)	Aleksandrówka—m. Garwolin osoby cywilne	„ 40 „
	wojskowi i urzędnicy państwowi	„ 30 „
	dzieci do lat 10	„ 20 „
	bagaż do 15 kg. bezpłatnie, za każdy następny	„ 2 „

Starosta Hrubieszowski ogłasza:

Zgubioną w miesiącu maju b. r. książeczkę wojskową oficerską, metrykę urodzenia oraz świadectwo szkolne na imię Nazaruka Józefa unieważniam.

Zagubioną kartę mobilizacyjną na nazwisko Leona Demczuka z gm. Dziekanów pow. Hrubieszowskiego unieważniam.

Wakszul Moszek rocznik 1902 zagubił kartę urlopową wydaną przez 49 p. p. oraz metrykę urodzenia.

Rudnickiemu Andrzejowi s. Antoniego roczn. 1892 ze wsi Ubrodowice gminy Moniatycze spaliła się książeczka wojskowa wydana przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Hrubieszowie.

Szczerkowi Janowi z Hrubieszowa skradziono książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Włodzimierz.

Ausbrochowi Janklowi z Hrubieszowa skradziono dowód osobisty wydany przez Starostwo Hrubieszowskie.

Zagubiony dowód osobisty wydany przez Starostwo we Włodzimierzu, książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Włodzimierz, metrykę urodzenia, wyciąg z ksiąg ludności z gminy Subotyń pow. Łomżyńskiego na nazwisko Jana Tyszki unieważniam.

Zagubioną legitymację nauczycieską wydaną przez Inspektorat Szkolny w Hrubieszowie na imię Marji Jankowskiej unieważnia się.

Starosta Krasnostawski ogłasza:

Jurkiewicz Walenty ze wsi Zażółkiew gm. Krasnystaw zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Krasnostawskie.

Starosta Lubelski ogłasza:

Kwesta na rzecz Szkoły Gospodarstwa Domowego w Lublinie w dniu 2 i 3 września 1925 roku dała czystego zysku 1022 zł 82 gr. Zarząd.

Kwesta na rzecz T-wa „Tomchaj-Nojflim" urządzona w dniu 20 lipca 1925 r. dała czystego zysku 250 zł. 30 gr.

Zarząd.

Sprawozdanie ze sprzedaży znaczka w dniu 24 sierpnia 1925 r. na rzecz T-wa „Hachnosas-Orchym" w Lublinie

Przychód	250 zł. 67 gr.
Rozchód	22 zł. 85 gr.
Czysty zysk	227 zł. 82 gr.

Zarząd.

Z kwesty urządzonej na rzecz T-wa „Linas Hacedek" II w Lublinie Kalinowszczyzna w dniu 24 czerwca 1925 r.

Dochód	374 zł. 55 gr.
Rozchód	60 zł. — gr.
Czysty zysk	314 zł. 55 gr.

Zarząd.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych Oddział Drogowy) w Lublinie, udzielił Michałowi Ryderowi, zamieszkałemu w Piaskach Luterskich pozwolenia na uruchomienie i utrzymywanie osobowej i towarowej komunikacji zaprzęgowej na linji Piaski — Lublin, oraz towarowej Piaski—Lublin.

Opłata za przewóz osób i towarów następująca:

1) Osoby cywilne po 1 zł. za kurs Piaski—Lublin i odwrotnie,

2) Urzędnicy państwowi i osoby wojskowe po 75 gr. (j.w.)

3) Bagaż ręczny do 15 kg. na osobę bezpłatnie.

4) Za każde dalsze 10 kg. bagażu po 5 gr., przy ruchu zaś towarowym (wówczas pasażerów brać nie wolno) za kurs Piaski—Lublin po 10 gr. za 15 kg., za kurs Piaski — Cełm po 20 gr. za 15 kg. i za kurs Lublin — Chełm po 30 gr. za każde 15 kg. towarów.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych Oddział Drogowy) w Lublinie, udzielił Naftule Kaniukowi, zamieszkałemu w Piaskach Luterskich pozwolenia na uruchomienie i utrzymywanie osobowej i towarowej komunikacji zaprzęgowej między Piaskami a Lublinem oraz towarowej na linjach Piaski - Trawniki, Piaski—Chełm i Lublin—Chełm na przeciąg jednego roku.

Opłata za przewóz osób i towarów następująca:

1) Osoby cywilne po 1 zł. za kurs Piaski—Lublin i odwrotnie.

2) Urzędnicy państwowi i osoby wojskowe po 75 gr. (j.w.)

3) Bagaż ręczny do 15 kg. na osobę bezpłatnie.

4) Za każde dalsze 10 kg. bagażu po 5 gr. przy ruchu zaś towarowym (wówczas pasażerow brać nie wolno) za kurs Piaski—Lublin po 10 gr. za 15 kg., za kurs Piaski — Trawniki po 5 gr. za 15 kg., za kurs Piaski—Chełm po 20 gr. za 15 kg., za kurs Lublin—Chełm po 30 gr. za każde 15 kg. towarów.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych Oddział Drogowy), udzielił pozwolenia Marj Apfeld, zamieszkałej w Piaskach Luterskich na uruchomienie i utrzymywanie osobowej i towarowej komunikacji zaprzęgowej na linji Piaski Luterskie—Lublin, oraz towarowej na linjach Piaski—Trawniki i Piaski—Chełm.

Opłata za przewóz osób i towarów następująca:

1) Osoby cywilne po 50 gr. za kurs Piaski—Lublin.

2) Urzędnicy państwowi i osoby wojskowe po 40 gr. (j.w.)

3) Bagaż ręczny do 15 kg. na osobę bezpłatnie.

4) Za każde dalsze 10 kg. bagażu po 5 gr. przy ruchu zaś towarowym (wówczas pasażerów brać nie wolno) za kurs Piaski—Lublin po 10 gr. za 15 kg.

Za kurs Piaski — Chełm po 25 gr. za 15 kg. i za kurs Piaski—Trawniki po 5 gr. za 15 kg.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych Oddział drogowy) w Lublinie udzielił pozwolenia na uruchomienie i utrzymywanie osobowej komunikacji zaprzęgowej na linji Piaski Luterskie - Lublin na przeciąg jednego roku Lejbie Berszlingowi i Urysiowi Berszlingowi, zamieszkałym w Piaskach Luterskich.

Opłata za przewóz osób następująca:

1) Osoby cywilne po 1 zł.

2) Urzędnicy państwowi i osoby wojskowe po 75 gr.

3) Bagaż ręczny do 15 kg. na osobę bezpłatnie.

4) Za każde dalsze 10 kg. bagażu po 10 gr.

Lubelski Urząd Wojewódzi (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych Oddział Drogowy) w Lublinie, udzielił pozwolenia Towji Elsterowi, zamieszkałemu w Piaskach Luterskich na uruchomienie i utrzymywanie osobowej i towarowej komunikacji zaprzęgowej na linji Piaski Luterskie—Lublin, oraz towarowej na linjach Piaski Luterskie Chełm i Piaski Luterskie—Trawniki na przeciąg jednego roku

Opłata za przewóz osób i towarow następująca:

1) Osoby cywilne po 55 gr. za kurs Piaski Luterskie—Lublin

2) Urzędnicy państwowi i osoby wojskowe po 45 gr. (j. w.)

3) Bagaż ręczny do 15 kg. na osobę bezpłatnie.

4) Za każde dalsze 10 kg. bagażu po 10 gr., przyczem przy kursach z pasażerami towarów brać nie wolno.

Przy kursach towarowych pomiędzy Piaskami a Lublinem po 10 gr. za każde 15 kg., pomiędzy Piaskami a Chełmem po 25 gr. za każde 15 kg., pomiędzy Piaskami a Trawnikami po 5 gr. za każde 15 kg. towarów.

Starosta Łukowski ogłasza:

Topel Nuta rocznik 1901 zamieszkały w Kocku zagubił książkę wojskową wydaną przez PKU. Łuków Nr. 324.

Furman Majer rocznik 1895 zamieszkały w Łukowie zgubił kartę zwolnienia wydaną przez PKU. Łuków na L. 567.

Piasecki Stanisław syn Aleksandra i Pauliny roczn. 1902 zgubił książkę wojskową wydaną przez PKU. Łuków i dowód osobisty wydany przez Starostwo w Równem.

Celiński Józef syn Józefa i Leontyny roczn. 1900 zgubił książkę wojskową Nr. 334 wydaną przez P. K. U. Łuków.

Lerman Boruch rocznik 1901 z Łukowa zgubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. Łuków.

Dnia 16 sierpnia 1925 r. odbyła się w Łukowie kwesta na rzecz Pow. Koła Związku Inwalidów Wojennych Rzplitej Polskiej w Łukowie.

Ofiarodawcy złożyli bezimiennie 217 zł. 56 gr. Sumę powyższą Zarząd Koła przeznaczył w myśl § 5 art. 6 Statutu Związku na fundusz zapomogowy Koła.

Starosta Puławski ogłasza:

Dudek Paweł z gm. Żyrzyn zagubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Puławy.

Sztajnbuch Dawid z gm. Irena zagubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Puławy.

Taracha Jan z gm. Celejow zagubił książkę wojskową wydaną przez PKU. Puławy.

Miroński Jan z gm. Karczmiska zagubił książkę wojskowa wydaną przez PKU. Puławy.

Dobrzańska Zofja Stalion zagubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Puławskie 16/V 1924 r. Nr. 594.

Boreczek Jan z gm. Kurów zagubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Puławy.

Klajman Abram z gm. Kazimierz zagubił książkę wojskową wydaną przez PKU. Puławy.

Starosta Radzyński ogłasza:

Fustman Szmul z Woli-Chomejowej rezerwista rocznika 1887 zgubił książeczkę wojskową i kartę mob. wydane przez PKU. w Łukowie.

Unieważnia się dowód osobisty wydany przez Starostwo Radzyńskie w dniu 7/XII 1923 r. Nr. 2544 Serja Nr. 585335 na imię Czermińskiego Konstantego-Michała-Marjana.

Unieważnia się kartę ewidencyjną koloru żółtego za Nr. 3413 wystawioną na konie wałacha lat 5 wzrostu 152 cm. maści bułan-łysy dolna warga biała, należącego do Franciszka Pakuły z Warszawy.

Nieścioruk Andrzej sołtys wsi Cichostów gminy Milanów zagubił odznakę sołtysowską.

Unieważnia się książeczkę wojskową na imię Szczepana Grochowskiego syna Stanisława i Marjanny roczn. 1891 zam. w Zabielu pow. Radzyński wydaną przez PKU. Łuków za Nr. 12.

Unieważnia się oryginał karty ewidencyjnej Nr. 2158 na klacz maści gniadej z gwiazdką lat 6, wzrostu 148 cm. Typu A należąca do Michała Szymończuka z Bezwoli.

Unieważnia się oryginał karty ewidencyjnej Nr. 2125 na klacz maści kasztanowatej z gwiazdką, tylne i przednie pęciny białe, lat 6 wzrost 147 cm. Typu Tab. A należąca do Teodora Kaliszuka z Lisiowólki.

Unieważnia się dowód osobisty wydany przez Starostwo Radzyńskie dnia 22 sierpnia 1922 r. Nr. 205/580586 na imię Moszka Jankla Barga.

Starosta Siedlecki ogłasza:

Franczuk Jan roczn. 1899 ze wsi Krzymosze gm. Czuryły pow. Siedleckiego zgubił w sierpniu 1925 r. książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną wydane przez PKU. w Siedlcach 1923 r.

Tchórzewskiemu Aleksandrowi roczn. 1889 zam. w Siedlcach ul. Nadkolejna Nr. 11 skradziono w czerwcu 1925 r. książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Brześć n/B.

Rotgold Fejga Ruchla zam. w Siedlcach ul. Sienkiewicza Nr. 18 zgubiła w lutym 1925 r. wyciąg z ksiąg ludności stałej wydany przez Magistrat m. Siedlec 1924 r.

Mandelbaum Jankiel zam. w Siedlcach ul. Prospektowa Nr. 15 zgubił w sierpniu 1925 r. dowód osobisty wydany przez Starostwo Siedleckie w dn. 6/X 1924 r. za Nr. 863/16894 Serji 841765.

Rybak Abram roczn. 1891 zamieszkały w Siedlcach ul. Piękna Nr. 37 zgubił we wrześniu 1925 r. kartę zwolnienia wydaną przez PKU. Siedlce 1922 r.

Starosta Sokołowski ogłasza:

Władysław Klec, mieszkaniec miasta Sokołowa, popisowy rocznika 1897 zgubił książkę wojskową, wydaną przez PKU. w Ostrowiu-Łomżyńskim.

Władysławowi Filipczukowi, mieszkańcowi wsi Hołowienki gminy Sabnie pow. Sokołowskiego popisowemu rocznika 1899 skradziono książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Ostrów-Łomżyński.

Wiktor Brzozowski, mieszkaniec wsi Przeździatka, pow. Sokołowskiego, popisowy rocznika 1886 zgubił książkę wojskową, wydaną przez Pow. Komendę Uzupełnień Białystok.

Starosta Węgrowski ogłasza:

Czerwińskiemu Justynowi, mieszkańcowi wsi Kiełczew, gm. Prostyń pow. Węgrowskiego skradziono dowód osobisty Nr. 36/92450 serji A z dn. 15/I. 1925 r. wydany przez Starostwo Węgrowskie.

Pawłowski Stefan z Sadownego powiatu Węgrowskiego zgubił kartę ewincyjną L. 278 na wałacha karo-gniadego lat 12 typu jucznego, wydaną przez Komisję Przeglądową koni w Węgrowie.

Humenny Paweł nauczyciel publicznej szkoły powszechnej z Korytnicy pow. Węgrowskiego zagubił legitymację urzędniczą Nr. 5493 wydaną przez Ministerstwo Wyznań Rel. i Oświecenia Publ., którą się unieważnia.

Berdadyn Władysław z gm. Miedzna pow. Węgrowskiego zagubił kartę ewidencyjną na klacz maści karo-gniadej z gwiazdką białą wydaną przez Komisję Przeglądową koni w Węgrowie Nr. 250.

Starosta Włodawski ogłasza:

Szczerbiński Jan roczn. 1895, syn Aleksandra z miasta Parczewa zagubił książeczkę wojskową 1895/I. i kartę „mob." 1895/I. powyższe dokumenty były wydane przez P. K. U. Biała-Podlaska.

Kociuba Tomasz roczn. 1894 ze wsi Lubiczyn, gminy Krzywowierzba powiatu Włodawskiego zgubił książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Biała-Podlaska Nr. 24.

Bartoszuk Daniel ze wsi Bednarzówka gm. Dębowa-Kłoda powiatu Włodawskiego zgubił książeczkę wojskową Nr. 664/1900 wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska.

Skrochockiemu Stanisławowi urodzonemu w roku 1899 ze wsi Mszanka, gminy Sobibór skradziono książkę wojskową wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska L. 24.

Daciukowi Konstantemu roczn. 1901 z gminy Sobibór, skradziono książeczkę wojskową i kartę mob. wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska za L. 1274.

Sawczuk Andrzej 1889 roczn. syn Mikołaja ze wsi Zeszczynka gm. Romanów zgubił książeczkę wojskową L. 37/1889 wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska.

Samoluk Jan 1899 rocznik, syn Marcina ze wsi Wyryki-Wola zgubił książeczkę wojskową L. 10/1899 wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska.

Steciowi Feliksowi rocznik 1898 z kolonji Krasne gm. Uścimów skradziono książeczkę wojskową Nr. 23 wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska.

Szlipertowi Adolfowi roczn. 1899, syn Aleksandra z Marjanki-Nowej skradziono książkę wojskową L. 12/1899 wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska.

Kiecmanowi Ferdynandowi r. 1900, syn Michała i Ewy z gminy Turno skradziono książkę wojskową i kartę mobilizacyjną wystawioną przez P. K. U. Biała Podl. L. 48.

Petruczynikowi Franciszkowi roczn. 1897, syn Terentego i Teodory z Dubicy gm. Horodyszcze spaliła się książeczka wojskowa i karta „mob." za L. 5. wydane przez P. K. U. Biała-Podlaska.

Semeniuk Adam 1899 roczn. syn Safronjusza i Marjanny ze wsi Curyn gm. Horodyszcze, pow. Włodawskiego zgubił książeczkę wojskową L. 36/1899 wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska.

Kucharuk Józef roczn. 1901 ze wsi Andrzejów gm. Wola-Wereszczyńska zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska za Nr. 934.

Zegadło Jan syn Stanisława z gm. Dębowa-Kłoda zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska za L. 11/1899.

Korolowi Władasławowi synowi Józefa i Marjanny z Ostrowa-Siedleckiego skradziono książeczkę wojskową L. 35 1894 r. wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska.

Tchórz Wincenty ze wsi Plebanja-Wola zagubił książeczkę wojskową L. 39/1898 wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska.

Pilipczuk Jan syn Wasyla z gminy Wola-Wereszczyńska zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska za L. 18/1885 r.

Soroka Michel ze wsi Podedwórze gminy Opole pow. Włodawskiego zagubił książeczkę wojskową L. 17/1893 wystawioną przez P. K. U. Biała-Podlaska.

Zarczukowi Janowi synowi Mikołaja mieszk. gm. Wyryki skradziono tymczasowe zaświadczenie demob. roczn. 1901 wydane przez D-wo 9 pac. za L. 4617/25 r.

Goldman Moszko syn Uszera z gminy Turno zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska L. 418/1896.

Aberbinel Szmul syn Chaima mieszkaniec wsi Dubeczno zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska i kartę mob. z przydziałem do 83 p. p. jako r. 1900 za L. 244 wzór B.

Starosta Zamojski ogłasza:

Kłyżowi Franciszkowi z Krasnobrodu skradziono w Warszawie następujące dokumenty: stały dowód wydany przez tut. Starostwo w dniu 8/VI 1925 r. za Nr. 306/25 r. Serja A. Nr. 925352, książeczkę inwalidzką wystawioną przez P. K. U. Zamość oraz dekret pensyjny wystawiony przez Wydział Rent.

Redakcję zakończono 10 października 1925 r.

Drukarnia Państwowa w Lublinie.